benedictꝰ in ſecula ſeculoꝝ. Amē.

Pſalmꝰ. C.xli.

VOce mea ad
Titulus. intellectꝰ dd
cū eſſet in ſpelunca oꝛō

Caſſi. Ad lrām dd filiꝰ yeſſe
ſaulem regem fugit: ⁊
cū eſſ; in ſpelunca oꝛauit. qd dn̄m
xp̄m in coꝛpe ſigbat eē facturum
Nā cū adhuc oꝛōni intellectꝰ p̄mit
titur: ad xp̄m ꝑ dauid ſigtum tal'
cōpatio referri debere monſtrat.

Glo Qui cū eſſet in ſpelunca
hoc eſt in mūdo vel i coꝛ
poꝛe moꝛtali: oꝛō eius fuit ad p̄rem

Collect Qd q̄ iam impletu;
eſt in ſaluatoꝛe nr̄o:
coꝛpus xp̄i qd eſt in eccāvi; q̄p'ls
fidelis xp̄ianuſ in hoc pſ̄ oꝛat. vt
educat᷑ de ſpelunca. hoc ē de carcere
huiꝰ ſeculi et p̄ducat᷑ ad ſpacioſa
atria patrie celeſtis dicens.

VOce mea ad dn̄m
clamaui. **Augꝰ**

Poſt q̄ͥ dixit. voce. non fruſtra ad
dit. mea. q̄ multi clamāt ad dn̄m
voce coꝛpis ſui ⁊ nō ſua. Nō enī in
terioꝛ in quo xp̄s cepit habitaē p
fidē voce ſua nō ſtrepitu labioꝝ: ſꝫ
in affectu coꝛdis clamat ad dn̄m.
vbi ſolus deuſ audit. Niſi voce pul
monis ⁊ lingue clames: nō audit
hō a te. Cogitacō tua clamoꝛ ē ad
dn̄;. Voce mea ad dn̄; dep̄catꝰ ſū.

Nico Repeticio ē eiuſdē ſentē
tie ad maioꝛē affectꝰ ex
preſſionē. Effundo. cū toto cona
tu vel cū lacrimis in ɔſpcū eius.

Aug Vocē ī coꝛde meo. vbi
tu ſolus deus vides oꝛō
nem mea;. Si q̄n oꝛas. expelle tu
multū ⁊ cateruā rebellātiū deſideri
oꝝ tuoꝝ. ſit fixa cogitacō tua i eū
quē adoꝛas. claude oſtium coꝛdis
ne tēptatoꝛ igrediat᷑. Tēptatoꝛ nō
ceſſat pulſare vt rūpat ſi clauſum
inuenerit. tn̄ ſit q̄ in p̄tāte nr̄ā eſt
hoc oſtiū claudere. Jdeo dic᷑ ap'ls
Neq; detis locū dyabolo. Etenī ſi i
trauerit ⁊ poſſidet. attēde. q̄ negli
genter clauſiſti ā claudere neglexi
ſti. Quid ē aūt claudere oſtiū: hoc
oſtiū; duas habet valuas. ſ. cupi
ditatis ⁊ timoris. Aut cupis aliq̄d
terrenū ⁊ hec intrat: ā times aliq̄d
terrenū. et hec ſimilit᷑ itrat. Timo
ris ḡ ⁊ cupiditatis ianua; claude
ɔtra dyabolū: et api ad xp̄m. quō
ipſas valuas apis ad xp̄m cupi
endo regnū celoꝝ timendo ignem
gehēne. Per cupiditatē ſeculi dia
bolus intrat: ꝑ deſideriū vite eterne
xp̄s intrat. Sed q̄ ſit illa oꝛō. cōſe
quenter exponit dicēs. tribulacō
nem meā ante ip̄m p̄nūcio. i. oꝛō
nem q̄ ſit in tribulacōe: q̄ plus ſo
nat in auribꝰ dei tribulatio cōtriti
coꝛdis q̄ͥ oꝛe plata dep̄catio.

hugo Jn deficiēdo ex me
. ſpm̄ meum. i. dū defi
cit in me ſpiritus meus vt non m̄
attribuā vires meas nichil preſu
mens **Augꝰ** Sicq; humil' fa
de me. ctus. p̄nūciaui
in ɔſpectu tuo tribulacōem meā:
et tu cognouiſti ſemitas meas.
. ſ. iuſticie ⁊ pre **Nico** Jn vi
ceptoꝛum dei. a hac q̄

ambulabam] viꝫ in via moꝝ [ab ſconderūt ſupbi laqueū m̄] viꝫ de mones cū ſuis miniſtris ad pc̄tm̄ me inducentes ſub ſpē boni.

Aug⁹ Laquei a dextris ſūt et a ſiniſtris. Laq̄i a dextris ſunt pſperitas ſeculi: laquei a ſiniſtris ſūt aduerſitas ſeculi. Tu in medio laqueoꝝ ingredere. a via noli recedere.

Hug [Conſiderabā ad dexterā] i. re ſpiciebā ad eterna bō que p dexte raꝫ ſignificāt [et videbā] oculo fidei ip ſam dexteram quā mali non vide bant. Aug⁹. Qui enī in dexterā at tendit videt. q̄ vero in ſiniſtrā. hoc eſt in iſta terrena attendit. exceca tur. Ideoqꝫ mali ſiniſtrā amātes. dexterā n̄ videbāt. Et hoc ē qd ſeq̄t

Glo [et nō erat q̄ cognoſceret me] i. attenderet ad me reſpiciēs ad illa bona que ſunt in dextera [Periit fuga a me].

Aug⁹ Perſecutores viꝫ praui homies abſconderunt mi hi laqueū et periit fuga a me. i. nō fugi a mercenario q̄ videt lupū venientē non periit fuga qꝛ fugit et dimittit oues. q̄ autē nō fugit. patitur quicq̄d poteſt p xp̄o. i. nō fu git aīo qꝛ corpore aliq̄n licet fuge re dicente dn̄o. Si vos pſecuti fue rint in vna ciuitate: fugite in aliā Sequitur [et nō ē] de illis viꝫ pſequē tib⁹ [q̄ requirat animā meā] viꝫ ad imitandū mores eius [Clamaui ad te dn̄e] i tribulacōe mea [et di xi] affectu cordis [tu es ſpes mea] qꝛ p te ſoluꝫ ſpero liberari. et tu es etiā [portio mea in terra viuentiū].

Caſ Paradiſus celeſtis ē terra viuentiū quā ſoli bt̄i feli citer introibunt qui in eternitate et in ſecuritate victuri ſunt [Intende ad deprecacōem meā] qꝛ necē ē

Aug⁹ [qꝛ humiliatus ſuꝫ ni mis] i. afflictus ſuꝫ in cōfeſſione et abiectus ſū a pſecuto ribus. Nimis humiliati ſūt in hoc ſeculo ſerui dei. Hinc paulus ait. Spectaculuꝫ facti ſum⁹ mūdo et an gelis et hominibus.

Hugo [Libera me a pſe quentib⁹] tā demonib⁹ q̄ꝫ miniſtris ſuis p quos dyabolus agit pſecu tionem corpis vt intus fiat ruina cordis [qꝛ confortati ſunt ſup me] quū habūdat iniq̄tas: refrigeſcit caritas multoꝝ [Educ de cuſto dia] Tranſlacio rōna hꝫ. educ de carcere [animā meaꝫ] i. de pſſura hui⁹ mūdi vel de corpe mortis hu ius a quo corrūpitur aīa. et vtrūqꝫ taꝫ mūdus q̄ꝫ corpus qd agg̃uat animā carcer ē anime. in quo pec cata nr̄a deflere debem⁹ et ipſa peni tendo punire. Vn̄ ab hoc carcere ap̄ls cupiebat educi cuꝫ dixit ad rō. vii. Infelix ego hō. q̄s me libe rabit de corpe mortis hui⁹. [ad cōfitendū noi tuo] cōfeſſione lau dis perpetue cuꝫ ſanctis tuis Pe trus cātor. qꝛ [me expectāt iuſti] viꝫ ſancti angeli et bt̄i oms. q̄ iam ſunt cū xp̄o [donec retribuas m̄] in reſurrectōe gn̄ali p̄mia eterna

Caſſi Finitus ē hic quintus pſ q̄ et vltim⁹ ē pſalmo rum illoꝝ q̄ oronis titulo prenotan tur. nec oportet in eoꝝ tmino reliq̄

ſub breuitate ↄplecti. q̄tinus pre
ſtante dn̄o ſalutari feſtinem⁹ ad
oꝛ̄ōem que noſtrum eſt remediū
In primis agentes illa que iuſſa
ſunt. et labia nr̄a crucis impreſ
ſione ſignātes dn̄o ſupplicem⁹ vt
os noſtrū ab luat humana labe
pollutum. Dicit em̄ yſa. Inmūda
labia ego habeo. Deinde orandū
eſt verbis. nō que humana deſide
ria ſubminiſtrant. ſed q̄ ipſa diui
tas ad remediū noſtre ꝑuitatis i
dulſit. Oracō ipſa vera ex humili.
ex manſueto ⁊ ſincero corde debet ꝓ
cedere. peccata ſua ſine excuſacōe
cōfitens. ⁊ int̄ amaras lacrimas
dulciſſima dn̄i miſeracōe cōfidēs.
terrena non expectet. ſ; celeſtia cō
cupiſcat. Sit ipſa oratio ſegrega
ta a deſiderio corpeo ⁊ tm̄ iūcta di
uino. ſit tota demq; ſpiritalis ha
bēs ſolas lacrimas carnis. Pro
fecto ad tm̄ talemq; dn̄m q̄ eſt be
atus ⁊ ſolus potēs rex regum et
dominus dn̄antiu; cū omni timo
re vel dilcōe debem⁹ accedere. q̄ vni
uerſas mundi partes oēmq; cre
aturam ſuam cōtinet atq; replet.
ſic tn̄ vt in ſeipſo vbiq; ſit totus.
malos nō p̄ūia ſed gratie ſue v̄
tute derelinquēs. vt pat̄ Aug⁹ ad
dardanū ſcribens latius explica
uit. Salutariter nobis āmonet fe
ſtiuare ſermo ꝓpheticus dicēs Ve
nite adorem⁹ ⁊ procidam⁹ cora;
domino: ploremus ante deū Et ne
omō fluctuantes ⁊ trepidi linq̄re
mur. addidit. qui fecit nos vt cum
nos ab ipſo creatos eſſe cognoſca
mus. factorem noſtrū fiducialiter;

exoremus. Criſ. ſup Mat. vi. Tibi
ergo eſt orandū. nō vt deum doce
as. ſed inflectas: vt familiaris ef
ficiaris interpellacōis frequentia
vt humilieris orādo. et vt pctōꝝ
tuoꝝ ſepius recorderis. Porrigit
etiā orō ſanctis nō tanq̄ ꝑ ipſos
implenda ſ; vt eoꝝ ꝑcib⁹ et meri
tis orōes nr̄e ſortiant̄ effectum a
dn̄o nr̄o iheſu xp̄o. cui cū p̄re ⁊ ſpi
ritu ſcō eſt honor ⁊ gloria in ſecu
la ſeculorum. Amen.

Pſalm⁹. C. xlij.

DOmine exau
Titulus. pſ̄ dd q̄n per
ſequebat̄ eu; filius ſu
us ab ſalon. Caſſio Hyſtoria ſec. ij ſe. xvij. notiſ
ſima ē. Nā abſalon p̄rem ſuu; dd
cognoſcit̄ fugatū impie pſecut⁹
Que ſimilitudo ſic quidā volūt ad
oēm porrigit̄ xpianu;. q̄ peccatis
ſeuientib⁹ tanq̄ a filijs ꝓprijs in
mūdi iſtius acerbitate vexat̄. Sz
contra hec pctā penitudo remedia
bilis appomit: quā hic pſ̄ ↄtinere
mōſtrat̄. Quis em̄ ꝓpheta pluri
moꝝ penitētiū meditacōne fuerit
excitatus. tn̄ q̄nto futuris laudib⁹
vicinius reddebat̄. tanto ↄpūctio
ne cordis ad p̄me lauachra ↄuer
titur. vt ſalutari ſuffragio ↄpeten
ter abſolutus. cōſpectib⁹ dn̄i mū
diſſim⁹ appareret. Rogat ē ꝓpha
in pſona penitentis dicens.

Domine exaudi oꝛ̄ōem meā. Nico
Iter; repetit̄ ad maiorem deuocōis

expreſſionē cū ſubdit. [Auribꝰ pci
pe obſecracōem meā] auditu de
mentie [in veritate tua].

Hugo .i. q̄ veritas es. ⁊ pro
miſiſti dicēs. Quacū
qꝫ hora ꝯuerſus fuerit pctōr ⁊ inge
muerit: oim pctōꝝ eiꝰ āplīꝰ nō re
cordabor. [Exaudi] ḡ [me in tua
iuſti **Caſſ.** Veritas em̄ ⁊ iuſti
cia] .cia ipſiꝰ eſt ne cū ro
gāte diſceptet. ne ad iudiciū illuꝫ
trahat. q̄ ſe ꝫ p̄us ipſe cōdēpnat.
Superbos ei ad examē adducit q̄ ſe
bō negocia putant hēre: et ſolus il
le pbat iudiciuꝫ euadē. q̄ recurrit
ad p̄ces Hoc totū ad lacrimabilē
cōfeſſionē ptinē nō dubiū ē. maxi
me cū hic ps̄ ad humilitatē peni
tētiū pbat aptatꝰ. Nā vide q̄d ſeq̄
tur [Et nō intres in iudiciū cum
ſeruo **Nicola** .i. non punias
tuo] .me ſcd̄ꝫ rigoreꝫ
iuſticie tue q̄ iploro miam. Et ad
hoc allegat fragilitatē humanā q̄
peccat dicēs [qꝛ nō iuſtificabit in
cōſpcū tuo ois viuēs] .i. nullus hō
viuēs qꝛ ſic dr̄ puḃ. xxiiij Septies
in die cadit **Caſſ.** Cum em̄ dr̄.
iuſtus. .ois viuens.
hoiem ſigt̄ gn̄alem vbi infantiuꝫ
vita ꝯcludit. q̄ originali pctō. niſi
aq̄ regn̄acōnis abſoluant. obno
xij .i. rei ſūt. Vn̄ ⁊ Iob veraciſſime
dicit. Nemo mūdus an̄ te. nec īfās
cuiꝰ ē vniꝰ diei vita ſup trā Et ips̄
lo. iā dictū ē. Ecce em̄ in iniq̄tatibꝫ
cōceptus ſū. et in pctīs ꝯcepit me
mr̄ mea. Igit̄ p traducē culpa de
licti tene amur obnoxij. ⁊ cotidia
nis lapſibꝰ addiꝰ peccādo vt nūq̄
p nos niſi p dīnā grāꝫ liberi eē poſ
ſimꝰ. Deinde enumera ꝑpenitens
mala q̄ patit̄ xp̄s q̄ petit exaudiri
dicēs [Quia pſecutꝰ ē inimicꝰ ani
mā meā] q̄uis titulus de abſalō
dicere videat̄. tn̄ bn̄ dicit. inimicꝰ
īpſonalit̄. vt hoc etiaꝫ de dyabolo
ſentia **Hug** q̄ aiam penitētis
tur. xp̄i ſuis tēptacō
nibꝰ pſequit̄ apte vel occulte [hu
miliauit] q̄ntū in ſe ē [in tra vitaꝫ
meā] .i. in trenis ⁊ carnalibꝰ actio
nibꝰ Hoc em̄ agunt hoſtes vt reli
cta ſpe celeſtiū trena ſapiāꝰ [Col
locauit me] .i. deputauit [in obſcu
ris] .i. in tenebris viciōꝝ [ſic mor
tuos ſeculi] .i. ceteros deſpatos [et
anxiatꝰ ē ſup me ſpūs meꝰ] .ip̄ do
lore cul **Iero** Et ita [in me tur
pe mee .batū ē cor meū]
xp̄s ꝯſciāꝫ meā. qꝛ peccaui Petrꝰ
cātor. Hoc de dd ad lrām p̄t expo
ni. cuiꝰ ſpūs anxiatus fuit ⁊ cor cō
turbatuꝫ. cū a filio ſuo abſalon p
ſequeret̄. Hoc etiā exponit̄ de xp̄o
q̄ ait Triſtis ē aia mea vſꝫ ad mor
tē. Seq̄tur vox penitētis [Memor
fui dierū **Nico** .i. dierꝫ noe in q̄
antiq̄ꝝ] .bus mūdū ſub
merſiſti diluuio p pctō luxurie. p
pter q̄d valde timeo punicōem p
pctīs meis Vn̄ [Meditatꝰ ſū in oi
bus opibꝰ tuis] in q̄bus ſp ꝯcur
rit iuſticia [in f cīs manuū tuaꝝ]
meditabar] Repetio ē eiuſdeꝫ ſnīe
ad maiorē expſſionē. Et qꝛ diuina
iuſticia ē formidanda Ideo ſubdit
[Expādi manꝰ meas ad te] cordis
huilit̄ p mea **Caſſi** Sequitur
ſaluacōne. cōpatio i

qua oñdit ſic aīam ſuā; deſiderare
deū queadmodū ſolet ſicca tr̄a co
pioſas pluuias ſitire dicens Laīa
mea ſic̄ terra ſine aq̄ ſic ſupple ad
heret tibi ſitiens te. Tale ē illud
xp̄i. pſ. initiū; Sic ceruus deſiderat
ad fōtes aq̄x: ita deſiderat aīa ad
te de⁹ Inuenē q̄ dicit. tibi. ⁊ nō alte
ri n iſtud deſideriū mal' voluptati
bus appli **Nico.** Et q̄ te ſitio
cetur. Velociter
exaudi me dñe et ſubdit rō deſec
ſpūs me⁹ .ſ. deuocōnis ex feruore
tribulacōis et temptacōis. Et ideo
Nō auertas faciē tuā a me tan
q̄ offenſus ɔtra me ꝓp̄t pc̄tā mea
q̄ humiliter deploro Et ſi qd abſit
aūtas eā a me denegādo m̄ miam
tuā tūc ſil'is ero deſcēdentib⁹ in la
cum .ſ. ge **Cassi.** Ubi ipſi et
henne. na pena mer
gendi ſūt. Petit ḡ ne ſupbis ſil'is
ſiat q̄ pc̄tā ſua humili ſatiſfactōe
nō deplorāt Auditam fac m̄ ma
ne miam tuā vt audiā qd in euā
gelio dictū ē. Fili dimiſſa ſūt tibi
pc̄tā tua. Mane. tps veie ſiḡt qn̄
poſt noctē; pcōx culpa laxatur.
Cassio Et addit q̄a in te ſpe
raui et nō in virtute
humana. q̄ nō ſufficit ſolū ſpare
in eo niſi bonū op⁹ agat. Ido ſub
dit Notā fac m̄ viā; viꝫ ſalutis
in q̄ ambulē itinē recto ad p̄riā
q̄ ad te leuaui aīam meā de au
xilio tuo ſperādo Eripe me de ini
micis meis viſibilib⁹ et inuiſibi
lib⁹ q̄ nos ɔtinuis tēptationib⁹ et
iſ'dijs expugnaē conaut' dñe ad
te cōfugi ſicut ad meū ꝓtectorē

Cassi. Hoc illi ſoli faciūt qui
ei⁹ iuſſionib⁹ obſequū
tur. Adā; poſtq̄ ei inobediēs fuit
dñm refugit. et ideo ꝯ ɔtrario mō
religioſe mentis declarat indiciū.
qm̄ fugiſſe ſe dicit ad dominum.
Hugo. Doce me facere volun
tatē tuā vt relinquēs
volūtatē meā. faciā; tuā q̄ deus
meus **Cassio.** Fida peticō cō
es tu petēs rō a de
mēti dño ideo poſtulare bn̄ficiū eo
q̄ ipſe dñs eſt ſupplicitans
Nico Cōſequenē ponit peticio
nis exaudicio cū dicitur
Spūs tuus bon⁹ deducet me i ter
rā rectā .ſ. viuentiū; in q̄ nichil ē
obliquū vbi recti ābulant cū dño
et mag̃ exultacōe gaudebūt ꝓp̄t
nomē tuū dñe vt rē nois tui im
pleas qd ē ihs viuificabis me
vita glorie in eq̄tate tua et non
me **Cassi.** penitēs enī dicit ſe
a. viuificādū nō ꝓp̄is
factis ſed ex noie dn̄i xp̄i. cui⁹ ē re
uera ſaluare fidel'ē poſtulantes.
Na; q̄uis oia ḡtis donet. iuſticie
tn̄ ipſi⁹ ē ſupplicātes viuificare q̄s
ſpūs inmūdus crudel'ē decreuit i
petere ⁊ inuadere. Seq̄t Educes
de tribulacōe aīā; meā. Educunē
aīe ſcē de tribulacōe tāq̄ de carceri
bus qn̄ ɔceſſa venia de iſto ſeculo
p̄cipiunt exire. Hic ei affligunē de
noti. cruciant iuſti ſ; defect⁹ lucis
iſti⁹ ſcīs ē t'minus laboris. Ido cla
mat apl's. Cupio diſſolui: ⁊ eē cū
xp̄o et in mia tua diſpdes oēs ini
micos meos Ipſi eī in mia diſper
duntur q̄ cōpunctionis ſtudio a

ſceleratis cogitacōnib⁹ abſtrahū
tur. qđ ad illos ptinē nō dubiū ē
q̄ penas debitas p remedia ſuppli
cacōis euadūt. Addiditq; [Et p
des oms q̄ tribulāt aīam meam]
viz dyabolū cū ſuis miniſtris q̄ in
ſua obſtinacōe moriūt. Et q̄re tri
bulāt aīam meā [qm̄ ego ſeruus
tuus ſū] Recte ē em̄ iſtos in iudicō
perire q̄ tales aīos pbant aſſumē.
vt innocētes viros iō pſequātur
q̄ dei famulos eē noſcunt. Finita
eſt q̄de afflictio ſupplicantiū. et feli
ciuʒ curſus ille lacrimaꝝ. Pš iſte
ſeptī⁹ ē pnīaliū pſalmoꝝ q̄ iō ſūt
ſeptē. vt eodē numero q̄ peccamus
eodē a pctā diluam⁹. Sicut i ebdoma
da peccam⁹ q̄ mūdi iſtius tpīs du
ctus currit: ita ⁊ in eodē numero re
mediabilis pnīe munere ſaluare
mur. In q̄b⁹ pſalmi talis ē forma
q̄ a lacrimis incipit ⁊ in gaudio
finis ē. ne q̄s de venia deſperet. Deſi
derabiles hij pš oratores ſūt ſcīſſi
mi ⁊ celeſtes patroni q̄ nexib⁹ pec
catoꝝ implicatis. ſalutis iter api
unt. cū ipſi ſigillatī delicta nr̄a nos
deflere ꝯmoneāt ⁊ ad ſpē gaudio
rum dnī pmiſſione pducant. Qua
ꝓpter ꝯſiderem⁹ hūani generis pe
nitētie remediū ſalutaē. flentium
cōſolacōem. ſemē feliciuʒ gaudio
rum q̄ ſingulis quibuſq; ſpem cer
tiſſimā tribuit. et ſupne donū gl'e
ſupplicantibus in cōi concedit.

Hugo Agere ei pnīaʒ valde
utile ē ſecurū. ne peāʒ
a primo fructuoſum vt ipm̄ edifi
ces. āgelis gaudioſū vt ſocietateʒ
eoꝝ multiplices. et deo glorioſuʒ
vt p bō opa tua ipm̄ glorifices q̄
eſt bn̄dictus in ſ. ſeculoꝝ. Amen.

Pſalm⁹ .Cxliij.

Benedict⁹ do mino.

Titulus .pš dd ad goliā.

Scđʒ Jeronimū dd fecit hūc pſal
mū pugnās ꝯtra goliā gethēū de
quo habet̄ i R. xvij. Vū iux̄ lrām
ſciēdū q̄ Aug⁹ dicit de pugna dd
et golie q̄ dd accepit hāc pugnā
ex inſtinctu ſpūs ſcī ⁊ reuelacōne
pūia ⁊ q̄ dn̄s p eius victoriā vole
bat philiſteos debellare. ꝓpt̄ qđ
dd dicit golie i R. xiiij. Tu venis
ad me cū gladio ⁊ haſta ⁊ clipeo
ego āt venio ad te in noīe dnī. Et
ſubdit. Et dabit te dn̄s in manu
mea ⁊ pcutiā te ⁊ auferam caput
tuū a te et dabo cadauera caſtro
ruʒ philiſtei hodie volatilib⁹ celi ⁊
beſtijs t̄re. vt ſciat oīs t̄ra q̄ ego
dn̄s de⁹ iſrahel ⁊c. Et q̄ hec oīa in
figura ꝯtingebat illis. Moraliter
iſte pš pōt exponi de bello viri iu
ſti ꝯtra dyabolū p goliā ſignifica
tū. q̄ vir iuſtus poſt interfectionem
golie i. poſt temptacōnes diaboli
ſupatas. **Caſſi** victor hoſtis ſeuiſ
ſimi. ⁊ ſuperator
magnoꝝ vicioruʒ poſt triūphum
pactū nulla ſe ꝓprie pſumptionis
elacōe iactat. ſ; dnī virtutib⁹ totū
applicās laudes eius deuota exul
tacōne cōcelebrat dicens.

Benedictus domi nus deus me⁹] **Caſſio**
Circa qđ ſciendū q̄ ſicut in bello

corpali aliqñ pugnat de ꝓpe.ſ.ma
nu ad manũ.aliqñ de longe.vt ſa
gitando vel funda lapides iacien
do.⁊ tunc bellãs vtit digitis.ſic in
bello ſpũali fit.Naꝫ bellator de ꝓpe
pugnat ꝯ manu.qñ pugnat con
tra actus peccati viꝫ fornicacõis.
adulterij.auaricie ceterorũq; vicio
rum.et ſic dĩ.q doret man⁹ meas
ad prelium.Tũc eniꝫ vir iuſt⁹ bene
doctus a deo dĩ qñ in eius adiuto
rio ſic oportune oia fecit vt deſide
rate victorie cõſequat effectũ.Ali
qñ pugnat de longe viꝫ digitis ꝗ
ꝑ ſalutaria cõſilia cõtra fornicacõ
nis vel adulterij occaſioneꝫ vt eſt
aſpectus impudicus.Vñ ſubdit
Et digitos meos ad bellum.
Aug⁹ De quo bello dicit apl's
Nõ eſt nob colluctatio
aduerſus carnẽ ⁊ ſanguinẽ:ſꝫ ad
uerſus principes ⁊ ptãtes ⁊ recto
res mũdi tenebraꝝ harũ.Habet
vnuſquiſq; i ſe aliqđ bellũ de quo
ait apl's.Caro cõcupiſcit aduer
ſum ſpm:ſpũs aũt aduerſus carnẽ
Manifeſta aũt ſunt opa carnis.
que ſunt fornicatio immundicia.
ydoloꝝ ſeruitus.auaricia ⁊c̃.que
predico vobis ſic predixi.qm q ta
lia agunt.regnũ dei nõ cõſequun
tur.Igit qui ad ſeruitute dei acce
dunt certũ eſt ꝙ bellũ contra dya
boliũ capiũt.Ergo diſcere debent a
celeſti mgr̃o qualit reſiſtere poſ
ſint aduſario.ſcire oportet ꝙ blã
de luxuria peutit.ꝙ aſpe ipacia
occidit.ꝙ laborioſe auaricia accẽ
dit.ꝙ tumide ſupbia extinguit q
vicia cõtrarijs virtutib⁹ pimunt

Pijs ac alijs dei ſeru⁹ erudit⁹ ꝑ
dñm in preliandi piculo conſtitu
tus dicat quod ſequitur.

Mico Miſericordia mea.in
bñficijs in ꝯferendis.Et
refugiũ meũ.in piculis ꝑ te euitã
dis.Suſceptor me⁹.ne cadaꝫ.Et li
berator meus.i piculis occurren
tibus.⁊ Protector me⁹.cõtra dy
aboli inſultus.⁊ in ipſo ſperaui.
de victoria obtinẽda.q ſubdis po
pulũ meuꝫ ſub me.Hois ꝑpl's di
ci pñt animi motus.qui ſubdun
tur ſibi qñ obediunt rationi

Aug⁹ Quid iuſti⁹ qđ pulchri
us.ꝙ ꝙ minor ſeruiat
maiori:vt caro ſpiritui.Tu ſerui
ei q te fec̃:vt tibi ſeruiat qđ factuꝫ
eſt ꝑ te.

Caſſ. Conſequent iſte q
ſuis motibus dñat
poſt tot virtutũ inſignia tanta grã
dñi ꝑtectus nõ ſolum ſe fatet exi
guũ ⁊ humilẽ.ſed vt etiaꝫ huma
nũ genus diuis bñficijs ꝑ ſe mõ
ſtraret indignũ dicit.Domine
qđ eſt hõ.Hoc ſub interrogacõe et
deſpectu pnunciãdũ ẽ.Ac ſi dicat.
Hõ eſt q̃i puluis q flãte vẽto tranſ
fert.q̃i lim⁹ in terrã liq̃dã reſolut⁹
qui habere nõ pt firmitatẽ.Quid
ẽ magni ẽ hõ.qꝛ innotuiſti ei.i.
in noticia eius veniſti.Quale ẽ eñi
vt ille celi terreq; fabricator ꝑ aſ
ſumpti corpis vmitatẽ vſꝫ ad hoim
noticiã dignatus fuerit venire:et
rectis fide innotuerit ineſtimabile
diuinitatis archanũ.Sili mõ inter
rogandũ ẽ.Aũt fili⁹ hois.Id ẽ reputat
.qꝛ reputas eũ.vtiq; inter oues
tuas numero pdeſtinatoꝝ.in illa

ihrl'm btā vbi ſp iuſti de dñi ɔtē
placōe gaudebūt. Deinde exponit
diffinitiē qd breuit' interrogauit.
qd ē hō. dicēs [Homo vanitati ſil'is
fact' ē] et tñ nō ē tal' plaſmatus
Adā ei qñ creat' ē. verax. ſimplex.
purus ac imortalis fuit qr nō potuit
mori ſi voluiſſet: ſʒ poſtq̄ femia ſug
gerente peccauit fact' ē vanitati ſi
milis. qm̄ mutabil' et mortalis effe
ctus. Vanuʒ illud dicit' qd de ſubā
ſua cadens in auras tenues euane
ſcit vt fum' a vmbra. Cui' rei ipſe
cōparacōem dedit dicēs [dies ei' ſic
vmbra ptereūt] qr ſic vmbra non
hʒ firmitatē manēdi: ſic nec hō

Jero. qr p momenta mutat': q
dum neſcit morit'. Ego ſe
nex ēē ɔ dor infantulus qd fueri.
qd fecerim. quō iuſeri. quō huc il
lucq̄ diſcurrerim. et duʒ neſcio. ſe
nex ſuʒ. et video me in imo pōdere
pregra **Cal.** Deinde in aptaʒ p
uatum ɔ ēpens ɔpſeciam
de incarnacōe dñi xpi hoc qd bre
uiter dixit. innotuiſti ei. paulo la
tius apiens ait [Dñe inclina celos
tuos] ‸ maieſtatē tuā [et deſcēde]
veniēdo in carne. Inclinacō eni ce
loꝝ fuit qñ ad hoīem liberandum
honoꝝ Xtus ſupnorū deſcēdit [tā
ge] p graʒ tuā [mōtes] ‸ ſuplos
ſeculi dyabolica iniq̄tate tumidos
[et fumigabūt] ‸ lacrimas pniē
emittēt. Fumigauerūt enim dū cre
bris ſuſpirijs. ɔtinuiſq̄ gemitib'
ſua pcta deplorauerūt. Et vt hoc fi
at Petrus cantor [Fulgura] ‸
chorusca vel clarifica [chorusſcacio
nes] ‸ fac miracula [q diſſipabis

eos] ab eoꝝ errore [emitte] p apo
ſtolos tuos a pdicatores [ſagittas
tuas] ‸ verba ſacre ſcripture qui
bus corda eorū pungant [et con
turbabis eos] ad penitentiam.

Caſſ. Hec dicta ſunt quemad
modū dyabolica turba
in aduentu dñi fuerit ſupata.

Col. Cōſequent' vero vir iuſt'
in piculo tēptationū con
ſtitutus ad dñz orat dicēs [Emit
te manum tuam de alto].

Nico. ‸ potentiā tuā de excel
ſo [eripe me a liberā me
de aq̄s multis] ‸ a tēptationibus
demonū ipetuoſis [et de manu fili
orū alienoꝝ] ‸ demonū q̄ fūt filij
dei p creacōem: ſʒ alieni ſūt ab eo
p rebellionē [Quoꝝ os locutū ē va
nitatē] ſ. vanū amorē terrenoꝝ mū
danis hoīb' ſuggerendo [a dextrā
eoꝝ dextera iniq̄tatis] qr ad mūdi
vanitatē ipellūt hoīes multis mo
dis. Et qm̄ ex tali beneficō debetur
laus deo. Jō ſubdit [Deus cāticū
nouū] in recognicōe noui bñficij
[cātabo tibi] cū liberatus fuero de
piculis temptationuʒ dyaboli [in
pſalterio decacordo pſallam tibi]
laudando te in obſeruacōe decalo
gi [Qui das ſalutem regib'] ‸
hoībus cū adiutorio dei bene ſe re
gentib' [q̄ redemiſti dd ſeruū tuū]
de ſaulis pſecucōe [de gladio mali
gno eripe me] ‸ de maligni ſpūs
tempta **Caſſi.** Malign' ē gla
tione. dius dyaboli q
quia diuidit a bonis. Benign' ē āt
gladius domini. quo
niam ſepat a malis. **Nico.**

Cōſequenter ponitur liberacō ab
hoībus malis qui ſūt inſtrumēta
demonū. cum dī. Eruе me de
manu filioꝝ alienorum .i. hoim
maloꝝ q̇ ſunt filij dei ad eius ymagi
ginem creati. ſed ab eo p peccatū
alieni. quoꝝ os locutū eſt vanita
tem .i. mendaciū ad bonoꝝ decep
cōem. et dextera eoꝝ dextera iniq̄
tatis .q2 man9 eoꝝ ſemp ē extēſa
ad opandum iniquitatē. Et q2 fre
quenter iniq̄ pſperant in vita pñ
ti. Jō ſubdit Petrus cātor. Quo
rum filij ſic nouelle plantacōes
.i. pl'chri q fortes. a iuuētute ſua
in quo notatˀ pſperitas i prole tā
in a culina q̄ feia. Vñ adhuc ſub
ditur. Filie eorū cōpoſite .vt ar
te iuuent ſpēm. circūornate vt ſili
tudo templi .i. curioſe ſūt q ornа
te ſicut ymagines depicte i tēplis.
Promptuaria .q̄ cellaria vulgus
appellat. eoꝝ plena .vino. oleo q
frumento. eructātia .i. ſupeffun
dentia. ex hoc in illud .in quo tan
gitˀ pſperitas in terrena ſcentib9.
et poſtea in animalib9. cū ſubdit.
Oues eoꝝ fetoſe .i. fetib9 plene.
hoc ē agnis habūdātes. in egreſ
ſibus ſuis .q̄ñ exeunt de ouili. bo
ues eoꝝ craſſe .q̄ etiā p vaccas po
nuntur. Non ē ruina macerie .i.
clauſuē muroꝝ factoꝝ ſine ceme
to. que claudit vineas vl' ortos. in
quo notatˀ tanta eorū felicitas q2
ipſa maceries non ruit. q̄uis ſit ſi
ne cemēto. Vñ addit. neq3 tranſi
tus .aduerſariorū. neq3 clamor .
alicuius aduerſitatis vel tēpeſta
tis. in plateis eoꝝ .ne ſ... mpti9 eo

rum importuna loquacitate rūpa
tur. ſed ſilentiū ſit cū volūt q̇eſcere
Jdē. Caſſiod. Beatū dixerūt po
pulum cui hec ſūt .ſ. ſupiora q̄ di
cta ſunt. mūdi diuicias pferūt. ce
leſtia regna cōtēnūt. btītudinem
putantes aut oues fetoſas aſpice
re. aut boues craſſiſſimos poſſidere

Nicola Hūc ḡ pplm dicūt
hoīes mūdani feli
cem: licet miſer ſit miſeria peccati

Aug9 Sed nōne debent iuſti
hāc felicitatē terenam
diffugere. Nōne erat dom9 abra
he habundās auro. argēto. fami
lia. pecorib9 et filijs. Nōne iacob
ſanct9 patriarcha fugiēs a facie
fratris ſui eſau in meſopotamiā.
ſeruiēs ditatus. regreſſus ē cum
tanta habūdātia pecorū atq3 fili
orum. Felicitatis plane ē talia poſ
ſidere: ſed hec felicitas eſt ſiniſtra.
tpalis. corruptibilis q mortalis No
lo vt illam fugias. ſ3 ne illam pu
tes dexterā eſſe. q ne tpalia bō pre
ponas eternis in deſiderio q amo
re cordis tui. ſicut fecit populus cui
hec ſunt. quem mundani homies
beatum dixerunt. Non ergo eos
arguo quia filij eoru3 velut nouel
le plantationes conſtabiliti ſunt
a iuuentute ſua. nec quia filie eo
rum ornate ſunt ſic ſimilitudo tem
pli. nec quia cetera habundantia
et pax terrena adheret eis. Sed q̄
re arguo: quia id quod ſiniſtru3
eē debuit i dextero poſuerūt. Quid
ei in dexterā ponē debuerāt: deū. etˀ
nitatē. annos dei nō deficientes. Et
q2 diuicijs affluentibus cor appo

fuerat ſiniſtrã ꝑ dexterã habuerẽt
q̃s filij alieni vaniloq̃ btõs dixerũt
Caſſ. Audiam⁹ nunc q̃d dicat
de turba fideliũ [beatus
ꝑpl's cui⁹ dñs de⁹ eius] i. q̃ ſerui
unt dño fidelit̃ deuote Nã etſi nõ
ſerui ei⁹ integri dicamur ꝓbabili
nos ↄuerſacõe tracta⁹ Ille eni dñs
nẽ veraciẽ nũcupat. Hic paucis v̄
bis btĩ ꝑpl'i diffinicio pleniſſima
v̄tute ↄpleta ẽ. Triũphalis q̃dez
ps̃ audit⁹ ẽ in q̃ victoria ꝑpl'i xp̃ia
ni deſcripta ẽ q̃ inimicũ ſuũ dyabo
lũ xp̃i auxilio noſcat̃ ſupaſſe Illd
q̃z magnope cõtuendũ ẽ q̃ ꝑ tot
pſalmorũ longiſſimã ſeriẽ hũ mũ
danaꝝ rex q̃ſi q̃dã termin⁹ videt̃
appoſitus. Neq̃z eni poſt hunc ali
q̃d aut de ecc̃e pſecutorib⁹ aut de
amaritudie ſeculi ãt de paſſionib⁹
martiꝝ ãt de tribulacõe penitentiũ
ã delamentacõe fideliũ aut de anti
xp̃i abhominãda elacõe narrat̃
ſed reliq̃ ſeptẽ ps̃ ſequẽtes in ma
gnũ miſteriũ dñis ꝑconijs apta
ri celeſti leticia vident̃ eſſe pleniſſi
mi. Nũc repulſis nubib⁹ pctõꝝ ſe
renis mẽtib⁹ accedam⁹ ad laudes
dñi nr̃i ihũ xp̃i cui cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſcõ
ẽ honor ⁊ gl'a in ſcl'a ſcl'oꝝ. Amẽ.

Pſalm⁹. C.xliiij.

EXultabo te Titulus. lau
datio ipſi dd **Caſſ.**
Hic dauid xp̃m figũe nõ dubiũ ẽ.
cui debet̃ infinita laudacõ. Sz illud
diligenter arbitror pſcrutandũ
cur hic titulus ſingulariter ↄtine
at. laudatio ipſi dd cũ in omnib⁹
ps̃ ei⁹ gloria predicet̃. Sed hĩ ideo
diſtinctio clarior poſita eſt q̃ ↄple
tis omnib⁹ quib⁹ humana igno
rantia fuerat inſtruẽdã. nũc ad ſo
la dñi precipit̃ vacare precomia ⁊
laudes q̃ in his ſeptẽ ps̃ ſequenti
bus explicãtur Propheta ḡ ſepti
formi ſpũ plen⁹ laudẽ dño in pſo
na ecc̃e premittit dicẽs
EXalta bo te [...] **Nitio** i. quãtũcũq̃
[bo te]. potero lauda
bo te ihẽſu xp̃e q̃ es [de⁹ me⁹] crea
tor oĩm ⁊ [rex] ꝑ oĩm gubernacõez
[et benedicã] benedictõe actionis
grãꝝ ⁊ laudis [nõi tuo] in q̃ ſalua
tus ſum [in ſeculũ] hic in pñti [et
in ſeculum **Caſſ.** i. in eternũz vt
ſeculi]. q̃ hic feliciter
incipit̃ perpetua iocũditate fruet̃.
Aug⁹ Si mõ pure incipis lau
dare. in eternũ laudatu
rus es. Qui laudare nõ vult in trã
ſitu hui⁹ ſeculi: obmuteſcet cũ ve
nerit in ſeculũ ſeculi. Et ne q̃s alit̃
intelligeret q̃d ait [benedicã nõi
tuo in ſeculũ] et q̃reret aliud ſecu
lũ qñ laudaret. Ideo ſecut⁹ expoſu
it [Per ſingulos dies benedicã ti
bi] exalta ḡ vocem et benedic deũ
tuum ꝑ ſingulos dies vt cũ finiti
fuerint ſinguli iſti dies ⁊ venerit
vnus dies. ex laudibus eas i lau
dem ſicut ex virtutibus in virtutẽ
Qz ſi forte illuxit triſtis dies ſic ẽ
habundãtia ſcãdaloꝝ ⁊ mlt'ipli
catio tẽptationum. ſi tunc deſinis
laudare creatorẽ tuũ. mentitus es
dicendo ꝑ ſingulos dies bñdicã ti

bi. Si aūt nō deſinis ꝗuis tibi vide
tur in triſti die. male erit tibi. tū i
deo tuo. bn̄ dicit. ꝰ qđ ſeqꝰ [a lau
dabo nomen tuū in ſeculū: et in ſe
culum ſeculi] Nico Sic enim p ſin
gulos dies ꝑci
pio bn̄ficia tua. ita ꝗ ſingulis die
bus nomē tuū laudabo. Et merito
[Quia magnꝰ dn̄s] magnitudīe
virtutis ꝗ ſapie [et] ideo ē [lauda
bilis nimis] ꝗ pluſꝗ poſſit a crea
tura laudari. Vn̄ eccle. xliij. Bn̄di
cētes dn̄m. laudate illū ꝗntū pote
ſtis. Maior ē enim omni laude [a
magnitudīs eiꝰ non eſt finis] ꝗ po
ptās eius nō eſt terminata ad ali
quē certū effectū. ſ; omni facto pt.
ſemp maior facē. Quia ꝰ magni
tudinis eiꝰ nō ē finis ſine fine lau
dādus ē. ſeqꝰtur aliorꝝ excitacō ad
laudādū dn̄m cū dr̄. [Generacō ꝗ
gn̄atio laudabit opa tua] ꝗ oēs
hoīes pn̄tes ꝗ futuri laudēt te i tu
is opibus nature ꝗ grē. q̄ ſūt eis
materia laudis. Et ponit h̄ futurū
indicatī p optatiō ſcd̄m hebraicū
modū cū dr̄. laudabit ꝗ laudet et
ſic in ſequentibꝰ exponat [et potē
tiā tuā pnūciabūt] q̄ a te facta ſūt
vel a te pꝰgunt [Magnificentiā
glorie ſc̄itatis tue loquent] ꝗ glo
riose ſc̄itatis tue [et mirabilia tua
narrabunt] alios ad tuā laudē in
ducēdo [Et virtutē terribiliū tu
orum dicēt] de impiorꝝ punicōne
Augꝰ Nō em̄ p̄dicabūt reg
nū tuū in eternū ꝗ tace
bunt in ignē eternū. laus eni; dei
in via te ꝯſtituēs oñdere tibi deb;
q̄d diligas ꝗ q̄d timeas. q̄d appe
tas. q̄d fugias. q̄d eligas. et quid
reijcias. Tps elcōis nūc ē: et tps
accepcōis poſtea veniet. Seqꝰtur.
Jero [et magnitudinē tuam
narrabunt] quō a te iu
ſti erudiunt apicibus [Memoriā ha
bundātie ſuauitatis tue] qua eos
fouere di Nicol In beneficijs
gnaris. creacōis. recre
acōis. gubernacōis. ꝗ glorificacōis
Augꝰ Vn̄ apls ait. Ipſius
ſumꝰ figmentū creati
in xp̄o ihesu in opibus bonis vt in
illis ambulemus Iſta ē ſuauitas
habundans memorie ipſiꝰ circa
nos: hāc eructabūt p̄dicatorēs eiꝰ
Nico Vn̄ p hoc ſigt p̄dicacio
nē; pcedere debere ex cor
de deuoto [et iuſticia tua exulta
būt] q̄ impijs vlciſceris Vn̄ in ps.
lviij. dr̄. Letabit iuſtus cū viderit
vindictā [Miſerator] in actu [et
miſericors dn̄s] in natura relaxā
do pctā [paciēs] non ſtatī pctōres
puniēs ſ; ad pniam eos expectādo
[et multū miſericors] penas pctō
ribꝰ debitas minuēdo [Suauis
dn̄s vniūſis] q̄a oibus creaturis
dat eē qđ ē deſideratiſſimū oibus
ſcd̄m ſe. licet aliqn̄ rōe mali adiū
cti efficiat aliq̄bus tediosū vt infir
mis. incarceratis ꝗ ſilibus. ꝗ cū
hoc aliq̄bꝰ dat viuē vt vegetabili
bus viz herbis ꝗ arboribꝰ ꝗ vltra
hoc ſentire vt aīalibꝰ ꝗ vltra p̄dcā
intelligere vt hoībꝰ ꝗ angel ꝗ his
oībus dat inclinacōem ad bonum
ſm naturē ſue modū [ꝗ miſeracōes
eiꝰ ſup oīa opa eiꝰ] Inde eſt ꝗ ſo
le; ſuū oriri fac ſup bonos ꝗ malos

et pluit ſup̄ iuſtos ⁊ in iuſtos. Diffuſio em̄ bonitatis ſue ſe extendit ad oēm creaturā modis p̄dictis.

Aug Quō dic̄ miſeracōes ei⁹ ſup oīa opa ei⁹. Cū em̄ dicit. Ite in ignē eternū q̄ patus ē dyabolo ⁊ angelis ei⁹. ꝫ nō miſeracōnes ei⁹ ſꝫ ſeueritas ei⁹. Miſeratio ei⁹ reddita ē opibus ei⁹. ſeueritas ei⁹ nō eſt in opa ſua. ſꝫ in opa tua. fecit te bonū: ⁊ vicio tuo fact⁹ es malus. Deniqꝫ ſi tollas opa tua. ⁊ nō in te remaneat niſi opus ei⁹. nō te dimittet miſeracō ei⁹. Si aūt nō dimittis opa tua: erit ſeueritas ei⁹ in opa tua ⁊ in opa eius.

Nico Deinde inuitat gn̄aliter oīs creatura ad dei laudem cū dī. Confiteant̄ tibi dn̄e ↄfeſſione laudis oīa opa tua. q̄ a te creata ſūt. Oīa creata habētia intellectū ꝓpe deū laudare pn̄t. et cetere creature carentes intellectu. laudāt deū large inq̄ntū in eis relucet bonitas creacōis: ⁊ ſūt intelligētibus materia diuine laudis.

Aug⁹ Nōne cōſiderata vniuerſa pulchritudine mundi huius. tanq̄ vna voce tibi ſpēs ipſa rn̄det. Nō me ego feci. ſꝫ de⁹. Vox q̄dā eſt mute tre ſpēs. ſcaiditas tre q̄ ſūt materia laudis dei a quo hec oīa ꝓcedūt. Iumēta ꝯ ſaxa. ligna terna vel his ſilia oīa laudāt deū opa dn̄i cū p rōnales creaturas valde bō predicant̄. Sequit̄ Et ſcā tui bn̄dicāt tibi. q̄ per te iuſtificati ſunt.

Nico Gloriā regni tui dicēt. i. predicabūt glām regni celeſtis oībus vt ab oīb⁹ ↄſideret: hoc fecerūt apl'i aliiq̄ʒ diſcipuli p orbē diſpſi. Et potentiā tuā loquent̄. i. oñdet p miracula doctrinā euāgelicā cōfirmatā. Vt notā faciant filiis hoim potētiam tuā.

Caſſi potētia xp̄i nota facta eſt qn̄ apl'i diuerſa miācula i ei⁹ noie fecerūt. Et etiā notā faciant gloriā magnificētie regni tui.

Nico Gloria ē clara noticia cū laude. in regno āt celeſti de q̄ hic ē ſermo ē clara dei viſio ⁊ iugis laudatio. Iō regnum dei dī glorioſū ⁊ etiā eternū ꝓpt̄ qđ ſubdit. Regnum tuum regnū oīm ſeculoꝝ. Vn̄ dī. luce .i. Et regni eius nō ē finis. Et dn̄atio tua in omni gn̄acōe ⁊ gn̄acōem. ¶ Petrus cātor. i. dn̄atur dn̄s in pn̄ti in ſcīs per gratiā ſuā. quā daturus ē eis. Vn̄ ſubdit. Fidelis dn̄s in omnib⁹ verbis ſuis.

Nico implēs qđ ꝓmiſit. Et ſact⁹ in oībus opib⁹ ſuis. i. ordinans tpa ad declaracōem ſue ſcītatis de q̄bus ſb dit. Alleuat dn̄s oēs q̄ corruūt. q̄ corruētes in culpā ſꝑ patus ē releuare q̄ntū ē in ſe licet aliq̄ renunciant ſc̄m q̄ dicit ꝓuē. i. Extēdi manū meā ⁊ nō erāt q̄ aſpiceret. Et ex hoc ſequit̄ q̄ patus ē eleuare a pena gehēne q̄ ꝓ culpa mortali debet̄. Alleuat ergo corruentes quando eorum q̄ delinquunt pctā relaxat: atq̄ʒ a poteſtate dyaboli abſoluit

Ironi Et erigit omnes eliſos. quos corporee voluptatis precipitauit ſtimulus in pctīs: hos ſua grā erigit ſi peni

fetiā agāt. Et ꝓpt̄ hoc. Oculi oim
nicol. s. bonoꝝ in te ſperāt do
mine ſpe formata carita
te. ꝛ tu das eſcā illoꝝ s. euchari
ſtie. in tpe oportuno. qđ ē tps ḡ
tie. Vł pōt hic verſus intelligi ge
neraliter de omni creatura aīata.
ſenſibili aīa. cuiuſmodi ē hō ꝛ ani
mal brutū ꝓpter hoīem factū. Vñ
dicit. Oculi oim in te ſperant dñe.
qꝛ a deo expectāt ꝓmiſſionē victu
alium nō ſolū hoīes ſꝫ etiā beſtie ꝛ
aues ſm ꝙ dī Mat. vi. Cōſiderate
volatilia celi ꝛc. et ſubdit. ꝛ pater
meus celeſtis paſcit ea. et tu das
eſcam illoꝝ in tpe oportuno. Ali
qua enim animalia ſunt q̄ ſcđm cō
ditionem nature ſue p magnum
tpis ſpaciū non comedūt. ſꝫ nutri
mento prius accepto viuūt ſicut
yrūdines nō comedunt ī hyeme
ſed viuūt de nutrimento accepto
in eſtate vt dicit ꝯmentator alber
tus ſup ſcđm de anima. ꝛ de pluri
bus alijs ponit ibi exēpla. Ape
ris tu manū tuam. ꝛ largitate tu
am p bonitatis tue diffuſionē. et
imples omne animal bñdictōe
ꝛ ꝯuenienti refcōe. Iuſtus domi
nus in omnibus vijs ſuis.

Caſſio. Vie dñi ſunt diſpoſi
cōnes atqꝫ volūtates
eius q̄s ſi vere intelligimus ſemp
iuſtas eſſe ſentim⁹. Naꝫ cum nos
verberat infirmitatibus aut alijs
moleſtijs. equitatē facit qꝛ pctis
digna reſtituit. et ideo dū nob pe
tim⁹ parci prius ei⁹ iuſticiā cōfite
amur et ſic ab ipſo expectam⁹ mu
nera pietatis. ꝛ ſanct⁹ in omib⁹

opibus ſuis. Scīs ꝛ piū ſigt̄ ꝛ pa
cientē. ac bonoꝝ oim largitorem
qm̄ quicq̄d ab illo efficit virtutū
laude cōplet. Prope ē dñs omni
bus inuocātibus eū. De q̄bus hoc
dicit. cōſequenē declarat cū ſbdit.
Petrus cātor. omnib⁹ q̄ inuocāt
eū in veritate. hoc eſt in vero corde
et ꝑ eternis bonis. Qui deum ꝓpter
lucrū inuocat: nō deum ſed lucrū
ad ſe vo-
cat.
Caſſi. Solus veraciter
inuocat: q̄ſquis
ab eo petit que ipſe magis poſtu
landa con-
ſtituit.
nico Nā inuocātes
eū pie ꝛ de pti
nentibus ad ſalutē et ꝑ ſe ꝛ perſe
uerantes: ſemp audiuntur tpe de
bito ab alio. Ideo ſubdit. Volū
tatē timentiū ſe. timore filiali qui
eſt annexus caritati. faciet. qꝛ ta
les ſupponūt volūtatē ſuā diuine vo
lūtati. Et ſic diuina voluntas implet
ita ꝙ
ſua.
Aug⁹ Certe ſi ideo times
deū vt tu facias vo
lūtatē ipſi⁹. ecce ꝛ ipſe quodāmō
miniſtrat ē faciēs volūtatē tuā. et
depcatōnem eorum exaudiet.

Ni. Si tñ ipſa depcatio ſit pia
ꝑ ſe ꝛ pſeuerās vt dictū ē
et ſaluos faciet eos in pñti.

Iero Dū eos eruit ab inſtigati
one dyaboli. vel ab ardo
re peccati. Etiā ſaluos faciet eos in
futuro ſalua-
cōe eterna.
Nico Cuſto
dit dñs ō
nes diligētes ſe. a malo morꝫ cul
pe. ſic amicos cariſſimos in ciuita
te celeſti collocādos. ꝛ omnes pec
catores. de eꝛ deñ
tes in mortali pctō.
Aug Aut veni
am puſe

ſibi ꝑmittentes: et ex ipſa ꝑmiſſi
one a peccatis et impietate nō rece
dentes disperdet pena geheñe q̄n
hijs qui a ſiniſtris erūt dicet. Ite
maledicti in ignem eternum.

Nico. Deinde cōpleta ex p̄dictis
beneficijs cōcludit deū
ab omnib⁹ eſſe laudandū et illud
incipit a ſeipſo dicēs Laudatio
nem dn̄i loquet̄ os meum. Et ad
hoc alios inuitat dicens et bn̄di
cat oīs caro. i. oīs hō qui freq̄n
ter in ſcriptura caro nominat̄ ſm
q̄ dī ſup̄ ps̄ lxxviij. Et recordatus
eſt. q̄a caro ſunt. Et geneſ. vi. Nō
ꝑmanebit ſpūs meus in hoīe: q̄a
caro ē noi ſancto eius. i. xp̄i a q̄
oīs ſanctitas deriuat̄ in ſeculū. i.
in p̄ñti vita. et in ſeculuʒ ſeculi. i.
eternalit̄. Vbicūq̧ enī fit talis re
plicatio huiꝰ dc̄oīs ſeculū. et̄nitas
deſignat̄. ſaltem a p̄te poſt ſm do
ctores hebre
orum.

Caſſio. Audiui⁹
i vno ps̄
breuiter cōplexa que in ſcripturis
ſanctis late diffuſa ſūt. Vbi enim
nō legit̄ aut opus ipſi⁹. q̄ potētia.
aut magnificētia q̄ ſc̄itas q̄ mirabi
lia q̄ virtutes terribiliū. aut mag
nitudo. q̄ habūdātia. q̄ iuſticia vt
merito dici poſſit ſupnū hoꝛreum.
vbi tales apothece i. copioſe repo
ſicōes reꝝ celeſtiū ꝓbant̄ eē. Laus
vero dn̄i vt opinamur ſine aliquo
iſtoꝛū nō p̄t inueniri. ſʒ cuʒ hic foꝛ
mulam dn̄ice laudis diligenter ex
preſſit. ſigu̅it vtiq̧ et ſequētes ps̄
ad eius preconia ptinere q̄bus ta
lis regula cōplexioq̧ p̄miſſa eſt.
Nec putes foꝛtuituʒ q̄ ſeptē pſal
mi laudes dn̄i cōtinēt. Hoc ē foꝛſi
tā q̄ in. Cxviij. ps̄ dictū eſt Septi
es in die laudē dixi tibi. Ipſe foꝛſi
tā ſeptē cādelabra ſūt ſic in apoc.
refertur. que an̄ dn̄m lucēt. Ipē ſe
ptēʒ ecce ſunt ad q̄s liber dn̄i pre
dictus iuſſus ē deſtinari. Ipē demū
q̧ ē ſpirit⁹ ſeptiformis q̄ ipas lau
des celeſti largitate conceſſit. Qua
ꝓpt̄ exultem⁹ copioſe nob̄ dediſſe
dn̄m q̄d eius aurib⁹ offeram⁹. tm̄
pura conſcīa prebeat̄. Nā q̄s dub i
tet gratis ſuſcipi: q̄d ipſe ſibi p̄ce
pit immolari. O pietas immēſa
creatoꝛis. et laudari ſe iubet: et ne
noſtris delinq̄mus eloq̄is quēad
modū laudet̄ oſ̄dit. Nō q̄ ille tali
bus indiguit. ſʒ q̄ nob̄ hoc vtile fu
iſſe ꝓſpexit. Totū dixit. totum mo
nuit ne velimus errare.

Col. Pſta nobis dn̄e talē duce
de vitā in via hui⁹ peregri
nacōis. vt h̄ digne te laudare me
reamur. et in futuro: q̄ cū p̄re et ſpi
ritu ſancto viuis et regnas de⁹ p i
finita ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Pſalmus. CXlv.

Lauda ani
Titul⁹ Allā. q̄d no
men expoſituʒ eſt in
ps̄. Cv.
Sc̄ce.

Caſſi. Itm aurib⁹ no
ſtris iſonat ce
leſtis auctoꝛitas. pulſatq̧ allā ia
nuam coꝛdis ne vacuis atq̧ inani
bus cogitationibus occupemur.
quoniam ociosum tempus ha
bere non decet militeʒ chriſti. Ha
bet enim et lingua fructus ſuos.

Vbertima ſiquidē meſſis inde col
ligit᷑. ſi in laudes dn̄i pura mente
moueat᷑ Spiritale mēbꝝ eſt cū ſa
mulat᷑ auctori. ipſam ꝗꝫ animā cō
mēdat dn̄ veritatem loquit᷑. Qua
ꝓpter cōpleramus aerem dulciſſi
mis ſonis. Nā muſica iſta ſaluta
ris non ſolum mortaliū ꝑmulcet
auditum: ſed etiā intellectum dele
ctat ange- **Aug⁹** Delicie ſpū
licum. noſtri. dīma
cantica ſunt. vbi ꝗ fletus ſine gau
dio non eſt. Homini fideli ꝗ pere
grino in ſeculo nulla ē iocūdior re
cordatio. ꝙ ciuitatis vn̄ pegrina
tur. ſed recordatio ciuitatis in pere
grinacōne nō eſt ſine dolore atꝗꝫ
ſuſpirio. ſpes tn̄ reditus noſtri cer
ta. etiā pegrinando triſtes cōſola
tur et exhortat᷑ ad laudem dei.

Caſſio. Vnde ne in terrenis
deſiderijs voluntas
ocioſa vacaret et in fatuis vt aſſo
let curis. mētis occuparet᷑ intētio.
dat ſibi ꝓpheta ſalubre cōſiliū dn̄
generalitate cōſulendum dicens.

Lauda anima mea dn̄m. Sic
vt expulſis cogitationibus
ſupuacuis i ipſo tn̄ laudis nego
cio totis viribus occuperis.

Aug⁹ Sed q̄s dicit. et cui di
cit. Nunq̄d p̄t caro bo
nū ꝯſiliū anime ſuggerē. Infelix
eſt ipſa anima ſi a corpe expectat
cōſiliuꝫ: caro dn̄ obediēs famula ē
anime. Illa regit. hec regit᷑: illa im
perat. iſta famulat᷑. Sed etiā cū fu
erit corpus noſtrū iaꝫ incorrupti
bile celeſte ꝗ ſpūale. corp⁹ angeli
cū in ſocietate angeloꝝ. nec ſic da

bit cōſilium anime. ſemp eniꝫ cor
pus qm̄ corp⁹. infra aīam ē. Et ꝙ
uis aīa vitijs ꝗ peccatrix. melior ꝗ
quolibꝫ magno ꝗ p̄clariſſimo cor
pore. nō ē melior meritis. ſꝫ naturā
excellit multū. Res ſpūal᷑ eſt res
incorrupta ꝗ vicina ē ſubſtantie
dei. Inuiſibile quidē regit corpus.
mouet mēbra. dirigit ſenſus. pre
parat cogitacōes. erigit ꝗ ꝑficit vl᷑
apit actiones rez infinitarum ca
put. ymagines. Nū ergo caro pōt
dare hoc cōſilium anime. Quis ē
qui dicit. Lauda anima mea dn̄ꝫ:
nichil inuenim⁹ amplius in homi
ne ꝙ carnem ꝗ animā. Totus ho
mo. hoc ē ſpiritus et caro an forte
ipſa ſibi dicit ꝗ ſibi quodāmodo
imperat ꝗ ſe exhortat᷑ atꝗꝫ excitat.
quibuſdam enī ꝑturbationibus
et quadam ſui pte fluctuabat. Ex
quadā vero pte quā vocāt rōnaleꝫ
illam q̄ cogitat ſapiam inherens
domino iam ꝗ ſuſpirans in illam.
animaduertit quaſdaꝫ ſuas infe
riores ptes ꝑturbari motib⁹ ſecu
laribus et cupiditate quadaꝫ ter
renorum deſideriorꝫ ire in exteriora
ꝗ relinquere interiorem deuꝫ reuo
cat ſe ab exterioribus ad iteriora.
ab inferioribus ad ſupiora. Et dic̄
Lauda anima mea dn̄m. Ecce hō
ſtat. cantat dō aliqn̄ ꝓlixius. Et ſe
pe labia mouentur ad cantū. cogi
tatio āt neſcio per que deſideria vo
lat Stabat ergo mēs mea quodā
modo ad laudem dei ꝗ anima mea
p diuerſas cupiditates vel curas
negociorum huc atꝗꝫ illuc ꝗ eius
inquietudinē moleſtiarum quaſi

conuerſa alloquitur. Lauda aīa mea dn̄m. Quid eſt q̄ de alijs rebꝫ ſatagis. Quid te occupa ſcura terrenoꝝ tempaliū atq̄ mortaliū. Sta mecū. lauda dn̄m: q̄ſi ipſa anima p̄grauata ⁊ non valens ita cōſiſtere vt dignū eſt tīdet menti. Laudabo dominū in vita mea.

Caſſ. ꝫ in illa eternitate q̄ veriꝰ vita dr̄: que nulla curarū preſſura cōterit. De iſta vero vita p̄nti ſubdit. pſallā deo meo non ſolū voce: ſꝫ etiam opere q̄diu fuero. ſupple in hac vita. Deīn hortatur pſalmiſt. q̄ ɔfidētia in hominibus eſt fugienda: dicēs. Noli te confidere in principibus.

Jero. non in imperatore. nō in p̄fectis. non in iudicibus ſeculi: qui hodie fuit: cras nō eſt. hodie illū p̄cedit exercitus: ⁊ ſero in ſepulchro iacet.

Augꝰ. Poſt tantā magnitudinem talis ſequit calamitas. Dicit homini in afflictiōe aliq̄ cōſtituto. Eſt quidā homo magnꝰ p quē poſſis liberari: arridet: gaudet: erigitur. q̄ ſi dicat. liberet te deus: q̄ſi ad fabulā deſpas. Ve talibus cogitationibus. q̄ longe ſunt a deo. Vere miſera ⁊ magna mors eſt in eis. Appropinq̄. incipe deſiderare. incipe querē ⁊ agnoſcere eū a quo factꝰ es. Non eīn deſeret opꝰ ſuū ſi ab ope ſuo non deſerat. Cōuerte ergo te ad illū cui dicis. Lauda anima mea dn̄m. ⁊ noli ɔfidere in principibꝰ. in filijs hominū qui ſunt mortales: qui celeri morti ſuccūbūt. in quibus non eſt ſalꝰ. q̄ ſeipſos non poſſunt ſaluare.

Nico. qd̄ cōſeq̄nt declarat: dicens. Exibit ſpiritꝰ eius. ꝫ anima cuiuſlibet hominis egredietur a corpe etiā malis gētibꝰ ſuis. ⁊ reuertetur. ſ. corpꝰ in terram ſuā. vn̄ habuit origmē: ſm illam dn̄i ſnīam Gen̄. iij. Reuerteris in terram de q̄ ſūptus es. q̄ puluis es ⁊ in puluerē reuerteris in illa die. ſ. ſepationis a corpe peribūt omnes cogitationes eoꝝ. q̄ nō potuerūt exeq̄ quod ꝓpoſuerant.

Caſ. Sicut dicitē in euangelio legis increpatum. Stulte hac nocte auferet anima tua a te. Que aūt p̄paraſti cuiꝰ erunt.

Nico. Per hec dicta nō eſt intelligendū q̄ homo nullo mō debeat cōſidere de hoīe. ſꝫ non cōfidat in hoīe p̄ncipalr̄ et ex diffidētia diuini adiutorij: de quo debet p̄ncipalr̄ cōfidere: ⁊ ex ſeq̄nti de homine in q̄ntū eſt inſtrumentū vl̄ coadiutor ipſiꝰ dei. Vn̄ ɔñter oñdit q̄ de deo p̄ncipalr̄ eſt ɔfidendū. Beatus cuius deus iacob adiutor eius. magis noīatur hic deus iacob q̄ alteriꝰ p̄triarche. q̄ hic loquit ꝓpħa de cōfidētia in deo: q̄ dixit iacob vt hēet cōfidētiā in eo Gen̄. xlvi. Noli timē deſcēdere ī egiptū. ego aſcēdā tecū illuc: ⁊ adducā te inde reuertentem.

Caſſ. Illis eīn adiutor ē q̄ ī ipo donāte virtutū gdꝰ bonis intētionibus enitunt. Sequit. ſpes eiꝰ in dn̄o deo ipſiꝰ.

Nic. tāq̄ i ſuo ꝓtectore et ſaluatorē. cuius ratio ɔñter reddit. ⁊ primo ex

diuina poteſtate cum di. [qui fecit
celũ ⁊ terrã: mare ⁊ oĩa q̃ ĩ eis ſũt]
⁊ ſic ꝑt vbiq3 ſaluare. q2 ei9 ptãs
attigit vbiq3. Scḋo q2 ſpare deb3
in deo ꝓbat ex diuia veritate q̃ adim
plet pmiſſa. Jdeo ſubdit. [Qui cu
ſtodit veritatẽ in ſeculũ]. q2 ipa ẽ
veritas. Tercio ꝓbat idẽ ex dei eq̃ta
te cũ dicit. [facit iudiciũ] viz [iniu
riã patiẽtib9] eos vĩdicãdo. Quarto
ꝓbat ex dei pietate: di. [dat eſcam
eſurientib9] ſupplẽs nutrimẽti defectũ.

Caſſ. Sicq3 memoriã habũdã
tie ſuauitatis tue eructa
bũt Vñ adhuc ſubdit. [Dominus
ſoluit cõpeditos] a vitijs pctõꝝ q̃
bus mẽs nr̃a q̃ſi a q̃buſdã funib9
alligat᷑. Nã ſic ligat dyabol9 q̃ pctã
cõmittit: ita ſoluit xp̃s q̃ pctã dimit
tit. [Dñs illumiat cecos]. Oẽs viti
oſi ceci ſũt. q2 pctõꝝ ignorãtie ob
ſcuritatib9 implicãtur. S3 iſtos illu
mĩat ſol9 xp̃s: dans eis ſapiam ⁊
cognitõe3. q̃ illũinat oẽ3 hoie3 veni
entẽ in hũc mũdũ. Petr9 cãtor
[Dominus erigit] p hũilitatẽ [eli
ſos] p ſupbiã. [Dñs diligit iuſtos]
p grẽ infuſionẽ ⁊ cõſũatõe3. [D
omin9 cuſtodit aduenas] q̃ futurã
patriã inquirũt. [pupillum].

Nico. i. infantẽ matre carentẽ
[⁊ viduã] i. orbatã [ſu
ſcipiet] in ſua cura ſpeciali.

Aug9 Nemo putet dici quaſi
pupillũ ꝓpt̃ hereditatẽ
aut viduã ꝓpt̃ qd̃ neſcio negociu3
ſuũ. eq̃de ⁊ iſtis deus opitulat᷑: ⁊ in
oib9 officijs gñis hũani bonũ op9
facit q̃ pupillũ cõſolat᷑: q̃ viduã nõ
deſerit. S3 ſm quedã modũ oẽs ce

phani ſum9 abſẽte p̄re noſtro nõ
mortuo. Nos vero q̃diu ſum9 ĩ cor
pore hoc: ⁊ pegrinatõis loci incoli
mus. abſẽs eſt p̄r noſter ad que3
clamam9. Pat᷑ no. q̃ es in cel'. Per
pupillũ ḡ ⁊ viduã voluit intelligi
frẽs deſtitutos oĩ ope ⁊ auxilio de
ſtituta aĩa ĩ ſeculo. Jpa ḡ ſpat ſibi
adiutoriũ dei. Habes auxũ. ꝓſũpſi
ſti inde: iã nõ es pupillus ã vidua.
Amicũ habes. ſi de illo preſũpſeris
⁊ deũ dimiſeris: non es deſtitutus:
nõ te ſuſcipiet dñs. Habes hec oĩa.
ſi inde nõ ſupbis: pupill9 dei es ⁊ vi
dua. Tales aduenas: pupillos: et
viduas ſuſcipiet deus. Seq̃tur. [Et
vias pctõrũ diſpdet]. Que eſt via
pctõꝝ. ciriidẽ iſta q̃ dixim9. Ama
tores ſeculi dicũt. Quis pupill9: q̃
vidua: qd̃ regnũ celoꝝ eſt: q̃ ſũt pe
ne inferoꝝ. fabule ſunt xp̃ianoꝝ
iſte. Manducem9 ⁊ bibam9: cras
moriemur. Vide ne talib9 acq̃eſcas.
Corrũpũt enĩ mores bonos colloq̃a
p̄ua. S3 forte hic dictur9 es. Quare
ḡ felices ſunt. ecce nec deũ colũt: ⁊
oĩa mala q̃tidie cõmittũt: habun
dãt reb9 hui9 ſeculi q̃b9 ego egẽs
laboro. Noli zelare pctõres. qd̃ acci
piũt vides. qd̃ illis ſeruet᷑ nõ vides.
Et bñ inq̃t video qd̃ tu non vides.
Crede dño deo tuo q̃ ait. Lata ⁊ ſpa
cioſa via eſt in delicijs ⁊ diuitijs ſe
culi q̃ ducit ad iteritũ. ⁊ multi ſũt
qui ĩgrediũtur p eã. cui9 finis ẽ pre
cipitiũ ⁊ ꝓfunditas quedã bara
tri: q̃ oculo fidei viz hãc viã pctõꝝ
diſpdet dñs a regno ſuo.

Caſſ. Quos vnicuiq3 impioru3
in illa extrema iudicatõe

futurum eſt: ſic iſtis ex decē ſenten
tijs preconialibus antedictis oſtē
ſum eſt ꝙ in dn̄o ſpes fideliū eſſe
debeat habundanter.

Nico. Et ꝙ ptās dei eſt eťna. Ideo ſubdit. Regna
bit dn̄s in ſecula. vel in eternū. deus
tuus o tu ſyon.

Jeroni. Frequēter diximus ſy
on eccleſiaz interp̄ta
ri aut aīaz ꝯtēplantē deū. In qb9
aūt dn̄s regnabit ꝯtīrr oñdit: dicēs.
in gn̄atōe presenti ⁊ gn̄atōez
futuraz.

Caſ. Modo eniz in mēbris
ſuis pleniſſime regna
re non dicit chriſt9. qꝛ corda eorū
inanibus cogitationibus interdū
occupātur. Sed cū hoc mortale cor
pus induerit imortalitatē: ⁊ noxias
iſtas cogitatiōes cū mundi iſtius
amiſſiōe reliquerit tūc pfecte in ſā
ctis regnatur9 eſt chriſt9: qn̄ ſicut
ſcriptū eſt erit de9 oia in oibus. Cō
tēplationis bn̄ficio ꝓpheta circa fi
nem ſeculi q̄ſi ꝯſtituit9: vbi iaz mū
di cognoſcit poti9 dānanda puer
ſitas: vniuerſitatē docuit laudib9
dn̄i occupari: ne caduca deſideria q̄
reret q̄ ꝓxime finienda ꝯſtaret. In
mūdi eñ fine ſumus: qn̄ ipm̄ non
longo interuallo ſuſcepta morte deſe
rimus. Tranſeāt a nobis cupidi
tates caduce et illecebre ſeculares
abcedāt. illud potius ꝯſideremus
qd eternū eſſe cognoſcamus.

Jero. Simus reges: imperem9
corpori noſtro: et ſubijci
amus illud ſpūi noſtro. ⁊ cor nr̄m
ſit in manu dn̄i noſtri Jeſu chriſti
qui eſt bn̄dict9 ⁊c.

Pſalm9. Cxlvi.

Laudate do.
Titulus. Alleluia.

Caſ. Verba tituli ſui ſbſeqn̄s
textus exponit. Lege initi
um pſal. ⁊ titulū expoſuiſti. Alle
luia ſiquidē ſignat: laudate dn̄m.
Hortatur aūt ꝓpheta populū deuo
tum laudare dn̄m: dicens.

Laudate dominum quoniam
bonus eſt pſalmus.

Nico. ipſum. ſ. deuote cantanti
bus ſeu dicētibus. quia
ſic pſallendo: mentes eorum eleuā
tur in deū.

Caſſ. a quo premiū ſpa
tur venire eternū:
quando ipſa erit retributio q̄ nūc
eſt exercitatio.

Aug9. Ipſe pſalmus
laus dei eſt. bo
nus eſt pſal. hoc eſt: bonū eſt lau
dare dn̄m lingua tua. ad borā lau
det vita tua. Semper laudet q̄ pſal
lit. non ſola voce pſallit: ſꝫ aſſum
pto etiā q̄dā organo qd vocat pſal
teriū accedētib9 maīb9 cōcordat vo
ci. Vis ḡ pſallē. nō ſolū vox tua ſo
net laudes dei: ſꝫ opa tua ꝯcordent
cū voce tua. Itaqꝫ ad auriū exhorta
tionē canta voce. corde nō ſileas: vi
ta ne taceas. nō cogitas i negocio
fraudē. Pſallis deo cū manducas ⁊
bibis: pſalle nō intermiſcēdo ſonoꝝ
ſuauitates ad aures aptas: ſꝫ mode
ſte et frugaliter ⁊ tēpant mandu
cando ⁊ bibēdo. qꝛ hoc dicit Apo9.
Siue manducatis ſiue bibitis ſiue
aliud q̄d facitis oia i gl̄az dei facite

Si ergo q̄d manducas ad refectio
nem corporis ſumis: gratias agẽs
ei qui tibi mortali ⁊ fragili prebu
it ſupplementoꝝ ſolacia: cibus tu
us ⁊ potus tuus laudat deũ. Si vere
ro modũ debitũ in moderatiõe vo
racitatis excedas ⁊ vinolẽtia ingur
gites: q̃ntaslibet laudes dei lingua
tua ſonet: vita tua blaſphẽat. Poſt
cibum ⁊ potum requieſcere vt dor
mias. nec i lecto aliq̄d turpit̃ agas
nec excedas vltra cõceſſã licenciã.
ĩn lege dei ſit caſt⁹ cũ coniuge thor⁹.
et ſi eſt cura procreãdi liberos: nõ
ſit effrenata. luxuries libidinum de
fer. in lecto tuo cõiugi tuo honorẽ.
qr mẽbra xp̄i eſtis ambo. ambo ab
illo cõditi. ambo ſãguine xp̄i repa
ti. Hec agẽs: laudas deũ. Nec om̃o
ſilebit laudatio tua. Cũ dormis nõ
te excitet a quiete mala cõſciã tua:
⁊ inocẽtia ſomni tui laudat deum.
Laudas cũ agis negociũ: laudas
cũ cibũ ⁊ potũ capis: laudas cũ in
lecto requieſcis: laudas cũ dormis.
Pficiet̃ in nobis laudatio dei cũ ad
illã ciuitatẽ puenerim⁹: qñ effecti
fuerim⁹ eq̃les angel' dei. qñ nos nul
la corpal' nccitas ex aliq̄ pte ſollici
tat: non fames: nõ ſitis interpellat.
nõ eſtus fatigat: nõ frig⁹ obſtrin
git: non febris deiicit: non mors ſi
nit. ad illã pfectiſſimã laudẽ exer
ceam⁹ nos laudatione iſta in ope
ribus. **Nico.** Qualis autẽ debe
bonis. at eẽ pſalmodia
clarius exponit cum ſubdit: dicẽs.
Dño noſtro ſit iocũda decoraq; lau
datio .i. pcedẽs ex mentis ⁊ corpo
ris iocũditate: ⁊ ex decore ⁊ purita

te cõſciẽtie. qr nõ eſt ſpecioſa .i. io
cunda laus i ore pctõris Eccĩ. xv.
Caſſ. Tunc eſt enĩ dño iocũda
laudatio: qñ act⁹ noſtri
a ſãctoꝝ verboꝝ q̃litate non diſcre
pãt: ſꝫ in vnã ſocietatẽ vox et vita
cõcordat. Oſtẽdit enĩ diſcordantia
dñm non amare: que cõſtat diſper
ſa colligere: ſic cõñ declarat: dicẽs.
Nico. Edificans hieruſa
lẽ dñs .i. eccleſiã ſuã
edificãdo diſpſiões iſrel' .i. popu
li xp̄iani oculo fide deũ videntis con
gregabit .i. i eccleſia militãte p fidẽ.
⁊ in eccleſia triũphãte p aptã viſi
onẽ. Et q̄d agit vt cõgreget eccleſie
ſequit̃. Qui ſanat contritos cor
de .i. ſue paſſionis virtute. Cõtritos
corde dicit illos q̄ offerũt deo ſacri
ficiũ ſpũs contribulati. Et alligat
cõtritiones eoꝝ .i. in vita pñti virtu
te ſacramentoꝝ q̄ ſunt aie medicine.
Aug⁹. Et i futuro pfecte ſana
bit cũ hoc mortale cor
pus induerit incorruptõe: qñ ni
hil erit q̄d ſuggeratur ex carne cui
cõſentiamus. Etenim modo fratres
mei q̃nte illicite delectatões animũ
tangũt: q̃uis eis nõ cõſentiamus
⁊ tamen ſi nõ cõſentis delectari tali
bus nondũ ẽ pfecta ſanitas. Quid
igitur ago inquies: modo condele
ctor in lege dei ſm interiorẽ hoiẽ:
video autẽ aliã legẽ in mẽbris me
is repugnantẽ legi mentis mee: ⁊
captiuũ me ducentẽ in lege pec
cati. Noli erubeſcẽ. cõtere. cor cõfitẽ.
⁊ dic ſequẽtia. Infelix ego hõ: q̄s
me liberabit de corpe mortis hui⁹
vt tribuatur tibi gratia dei per Ieſũ

chriſtum dñm noſtruꝫ. ⌊Qui numerat multitudinem ſtellaꝝ.⌋

Nico. Hoc ad lr̃aꝫ planũ eſt. q2 fecit eas in certo numero. ⌊& oibus eis nomia vocat⌋. Nomia eniꝫ imponũtur a ꝓprietatibus reꝝ. Ipſe eniꝫ cognoſcit vſqꝫ ad minimã oẽs ꝓprietates & virtutes ſtellarum.

Caſſi. quas aſtrologi vocant nomib9 alienis vt veneris mercurij et his ſimilia: quos redarguit cũ dicit̃ iuxta trãſlationẽ romanaꝫ & omnes noie ſuo vocat.

Iero. Sꝫ q̃ cõſeq̃ntia iuxta lr̃aꝫ alligat cõtritiones eoruꝫ qui numerat mł̃titudĩnẽ ſtellaꝝ. Vñ ſpũaliter itelligendũ eſt illos q̃ añ ↄtriti fuerant & poſtea ſanati vertit in ſtellas.

Glo. De quib9 dic̃ apł̃us. In medio nationis p̃ue & puerſe appareatis tanq̃ luminaria i mũdo: verbũ vite h̃ntes Dñs ergo alligat contritiones fideliuꝫ.

Nico. ⌊Qui numeat⌋ .i. diſtribuit ⌊multitudieꝫ ſtellarum⌋ .i. electoꝝ: quorũ cert9 eſt numer9 apud ip̃m: ſic̃ ſcriptũ eſt. Nouit dñs q̃ ſunt ei9. ⌊& oibus eis nomina vocat⌋ .i. premia ſcd̃m merita parat oĩbus.

Hugo quorũ noia ſcripta ſunt in libro vite .i. q̃ ſunt in dei p̃deſtinatione. Sequit̃. Magn9 dñs & magna virt9 ei9: & ſapia ei9 non ẽ numerus⌋.

Cal. Cui9 nec facta numerari: nec laus et ſapientia ei9 valet appreh̃edi. ⌊Suſcipiẽs mãſuetos dñs⌋ ad ſuã viꝫ grãm. Manſueti ſunt illi q̃s ſuperius dixit tribulatõe ↄtritos & i afflictõne pa tiẽtes.

Nico. ⌊hũiliãs autẽ pctõres⌋ viꝫ ſuꝑbos ⌊vſqꝫ ad trã⌋ .i. vſqꝫ ad infernũ: q̃ a doctorib9 d̃r eſſe itra terrã.

Caſſ. Mãſueti ſuſcipiunt̃ i celũ. ſupbi dirigunt̃ in terraꝫ vt pximtõne vicaria vñ ſathanas eleuat9 cecidit: hĩc hõ ſubleuat9: aſcendat.

Aug9 ⌊Precinite dño i ↄfeſſiõe⌋. Hic incipe. te p̃us accuſa. & te accuſato deũ lauda. Poſt ↄfeſſionẽ debet ſeq̃ bona opatio. Vnde recte ſubiũgit̃. ⌊pſallite deo noſtro i cythara.

Cal. Cythara em̃ ſig̃t virtutes morales cõſona opatione cõcinentes. q̃ tũc verã cytharã reddunt: qñ ſe federata ſocietate ↄiungunt. Nã ſic̃ integ̃ lira non põt dici cui aliq̃ corda ſb̃trahit̃. ſic nec virtutis eſtimat̃ cui virt9 vlla minuit̃.

Aug. Cõfitemĩ g̃ & opamĩ opera miſericordie. pſallite deo noſtro. Cui deo noſtro.

Caſſi. ⌊Qui opit celũ nubibus⌋. Cuius hec & q̃ ſequũtur ad lr̃aꝫ bñ intelligi videantur: tñ meli9 allegorice dicta ſentimus. ¶ Petr9 cãtor. Pſallite ergo illi ⌊Qui opit celũ⌋ .i. ſacrã ſcripturã ⌊nubibus⌋ .i. obſcuritatib9 figuraꝝ. Sacra ſcriptura parti eſt facilis vt paſcat. partiqꝫ eſt difficilis & obſcura vt exerceat.

Aug9 Ad hoc obſcura voluit eſſe dicta ꝓphetarũ: vt h̃ient poſtea ſerui dei qd̃ interpretando influerẽt ſup aures & corda

hominũ. ¶ Petrus cantor. La
parat .ſ. deꝰ ꝑ illas nubes. terre
ꝗ minoribꝰ ſitientibus pluuiã do
ctrine. Et non ſolũ minoribꝰ parat
doctrine pluuiã: ſed etiã magnis.
Vñ ſubdit. Qui pducit in mõ
tibus fenũ ꝗ herbã: ſeruituti hoim.

Jero. Si ad lrãz hoc dr̃: vtiq; fe
num i magnis ꝗuallibꝰ
naſcitur ꝙ in montoſis.

Augꝰ. Montes ergo in hoc lo
co vocat excelſos ſecu
li: aliqua dignitate preditos.

Greg. xxx. moral. In mõtibꝰ
quippe fenuz ꝗ herba
ſeruituti hominũ pducit: cũ ſublimes
huiꝰ ſeculi ad fidei cognitionẽ voca
ti ſãctis pdicatoribꝰ in huiꝰ vite iti
nere ſpũaliter ſibi ſeruientibꝰ tran
ſitoria alimenta largiũtur. Qui
dat iumẽtis eſcaz ipſorũ. Jumẽta
eſcã accipiũt: dũ ſacre ſcripture pa
bulo mẽtes dudum brute ſatiant.
Simplicibus ẽ dat doctrinã ſm ca
pacitatẽ ipſoꝝ. ꝗ pullis coruoꝝ
ꝗ filijs gẽtiliũ dat eſcam ſacre ſcri
pture.

Jero. Nos pulli coruoꝝ ſu
mꝰ. ꝗ de coruis .i. de gẽ
tilibus pctõ ydolatrie nigris veni
mus. Et addit inuocãtibꝰ eũ .i. deſi
derãtibus poſt ꝗuerſiõez dei verbo
ſatiari.

Nico. Ad lrãz dic̃ Phs.
ꝗ corui ñ miſtrãt
cibũ pullis ſuis donec videãt eos ni
greſcẽ plumis. ꝗ tũc recognoſcũt eos
tanꝗ ſuos. Sed anteꝗ hñt plumas
nigras nutriũt rore celi ꝗ ſic dicũ
tur a deo nutriri. Per hoc aũt ꝙ di
cit: inuocãtibꝰ eũ: non eſt itelligen
dũ ꝙ iſta inuocatio ſit ꝑ aliquã re

cognitiõez i pullꝭ exñtez. S; ꝙ vna
queq; res ꝑ appetitũ naturalem tẽ
dit ad ſuã pfectiõem. Sic ẽ dicitur
inuocare deũ a quo recipitur omnis
perfectio et omne bonum.

Caſſ. Poſtꝙ dauid propheta
narrauit illa q̃ fecit dñs:
ꝗñter oñdit q̃ pñt ei diſplicẽ: dicẽs
Non in fortitudine eq̃ volũtatẽ
habebit. Equꝰ ad ſupbiã plerũq;
ponit indicandã. Vñ alius ps̃. dic
Fallax equꝰ ad ſalutẽ. Naz ꝗ ipſuz
animal ceruice pſumẽs: fremis ſe
per incumbens: ad curſus rapidos
ſpumoſa ꝗtrectatiõe feſtinat. Hu
ic ſupbus hõ ꝗpat. q̃ deo nõ ẽ pla
cabilꝭ. ꝗ mãſuetos elegit ꝗ deuotos

Augꝰ. Ergo nõ ſe extollãt ho
mines i ſuis dignitati
bꝰ: nõ ſe ſublimes putẽt honoribꝰ
caueãtq; ne i ſupbia pcipitent. Vi
de ei q̃d dictũ ẽ i alio ps̃. Hi i curri
bꝰ ꝗ hij i eq̃s. Et q̃d accidit eis. Ipi
obligati ſũt ꝗ ceciderũt. nec i tibijs
viri bñplacitũ erit ei.

Glo. ꝗ in ꝗpoſito
hitu homis
pſũptuoſi. Nã i tibijs nõtur iceſſus
ꝗpoſitꝰ. Vel nõ placet deo vir preſu
mẽs in viribꝰ ſuis.

Jeri. ꝙ bellãtẽ deſtruit
rogãtẽ eleuat: hu
miles exaltat: ꝗ ſupbos deijcit.

Nic. Oñſis illis q̃ deo diſplicent
ꝗñter oñdit q̃ placẽt ei: di
cẽs. Beneplacitũ ẽ dño ſup timẽ
tes eũ .ſ. tiore filiali. ꝗ hi non ꝗfi
dũt i virtute ſua: ſ; potiꝰ i dĩa. ꝗ i
eis q̃ ſpãt ſup mia eiꝰ. ꝗ non pſu
mũt de ſua iuſticia: ſ; de dei mia.

Caſ. Et hũc ꝗ ps̃. ad ſinẽ ſeclꝭ
ptinẽ dubiũ nõ ẽ: qñ diſp

ſiones iſraelis in vnum populum
congregantur vt fiat et vnus rex
et vnus paſtor O beatum tempus
quando lapides illi viui preciosiores omni
bus margaritis in celeſtem fabri
cam et eternā beatitudinem colligū
tur tunc vnicuiq; ſanctorum erit dul
ciſſimus labor ſuus. quibus pariet
luctus ɔſolationem. perſecutio eter
nam requiem. et paupertas pia da
bit regna celeſtia Et quicquid gra
uiter hic ptulerunt: ibi ſe talia ſuſ
tinuiſſe gaudebūt. Dona dn̄e hic
patientiam malorū vt illic facias
nobis gaudiū eſſe perpetuū. Qui
cum patre et ſpirituſancto viuis et
regnas in ſecula.ſ. Amen.

Pſalmus Cxlvij.

Lauda hieru

Titulus Alleluia Caſſ Ad cō
ſuetū
quidem alleluia reuertimur. ſ; hoc
nullatenus repetere faſtidimus Hu
ius verbi tantus honor eſt vt cum
ſit in hebrea lingua reconditū: nul
lo tū ɔſtat alio ſermone tranſlatū;
Hoc grecus. hoc latinus. hoc calde
us. hoc ſyrus. hoc perſa. hoc arabs
hoc tenet natio cuncta terrarū. Et
quicquid eſt diuinitati debitū; di
gnitatem huius nominis pia deuotione
veneratur. Hoc ergo pura mente cante
mus totis q; in eo viribus occupemur
vt ſicut corporeis auribus dulciſſi
mus ſonus redditur. ita et cordis
ſinceritate ꝓferatur. glo In captiuitate ergo
huius ſeculi pro
pheta adhuc conſtitutus ciuitatē
illam celeſtem alloquitur ipſam ex
hortando vt in ciuibus ſuis dn̄m de
beat iugi exultatione laudare. d.
Lauda ieruſalem o ieruſalē
celeſtis iam ſecura lauda do
minū hoc ſolū eſt negociū tuū.
lauda deum tuū ſyon Eadem ē ie
ruſalē et ſyon. Syon ſpeculatio. Je
ruſalem viſio pacis interpretatur
Jero Vbicunq; viſio pacis eſt
. vbicunq; ɔtemplatio dei
eſt: ibi laus dei celebratur Caſſ
Jſta viſio pacis erit cōtemplatio
domini ſaluatoris quā nemo me
rebitur altius niſi qui ab vniuerſa
mentis perturbatione liberatur. Et
vere debes eum laudare Quoni
am confortauit id eſt ɔfirmauit
ſeras portarum tuarum Cum enī
ſeras confirmatas dicit portarū.
clauſas ianuas beate ciuitatis oſtē
dit. Sera enim a ſero quod eſt tar
de: dicta eſt. quo tempore hoſtiū domus
clauditur vt poſtea intrandi licen
tia denegetur. quod illo tempore accidet quando
ſponſus intrauerit. ſicut in euangē
lio de virginibus dicit. Et que para
te erant intrauerūt cū eo ad nupti
as et clauſa eſt ianua. Clauſa.ſ. nō
ad cuſtodie penam: ſ; in beatitudinē
ſempiternā quare nec inde quiſq; vlte
rius ſanctus exibit. nec aliquis poſtea
nouus intrabit. O beatitudo ſecura
iuſtorum que tali lege probatur ſuſcipi vt
nunquam poſſit amitti. Sequitur bene
dixit filijs tuis in te benedictione
eterne glorie Jdeo enī dixit in te quia
nunquam ab illa ierusalem exire poterūt in
qua eterno munere ɔſecrātur. Qui
poſuit fines tuos pacē. Ciuitas illa

magna et ineſtimabilis mira lau
dis breuitate ſcripta ē · que eterna
pace perfruitur · cuius fines pacis
munere terminantur · Vñ colligitꝰ
q̄ q̄cq̄d p̄ter ipſam eſſe cōtigerit:
gehenna eſt · Et ſicut beata hieruſa
lez pacē poſſidet: ſic infelix babilo
nia .ſ. mūdana felicitas dolorū pu
gnam ꝓcul dubio ſuſtinebit · Sed
quemadmoduz pax iſta ꝑueniat:
ↄſequenter exponit dicens ⌊ex adi
pe frumenti ſaciat te⌋ Adipem q̄p
pe frumenti: dicit ipſam viſionem
deitatis · ex qua iuſtoꝝ ſenſus refi
citur dum fideles chriſti dīuī ↄtem
platione ſaciantur · Ipſe eſt verus
panis qui de celo deſcendit Nam ſi
nos hic corporis ſui participatiōe
reficit: quemadmodū ibi ſaciabit
quos toto lumīe ſue deitatis imple
uerit. Reuera ſecura pax et inuio
lata tranq̄llitas quādo indigentia
nobiſcum vlla non litigat · nec ali
quem laſſitudo defatigat · non fri
gus ↄtriſtat · non eſuries grauat ·
et cetera que hic noſtre imbecillita
ti ſp bellum infligunt · Ibi autē cor
poris aīeq3 talis ē ſocietas vt nul
la intra ſe aduerſitate diſcordent:
ſed ibi vtraq3 voluntate ↄſentiant

Nic. ⌊Qui emittit eloquiuz ſu
um terre⌋ id ē verbum eu
angelicū q̄d precepit publicari p
orbem terrarū p ap̄los alioſq3 criſti
diſcipulos ad hoc miſſos ſic Mar.
vlti. dī. Euntes inquit in munduz
vniuerſum: predicate euangeliuz
omni creature ⌊velociter currit ſer
mo eius.⌋ quia euangeliuz ī breui
tp̄e fuit publicatum vbiq3 in tota

tra habitabili viuente adhuc Pe
tro ap̄lo ſicut dictū eſt in pſalmo
xviij · Conſequenter oñt quid ſer
mo dei operatur dicens ⌊Qui dat
niuem ſicut lanam.⌋ Hec ad litte
ram dara

Caſſ. Loquitur āt hic ra ſunt paraboliće. Ho
mo enim efficitur nix · et cōgelatus
et induratus in malū q̄n a dn̄o rece
dit peccādo · ſed tunc dominus dat
et facit niuem ſicut lanam quādo
frigidiſſima peccatis corda morta
lium ad laneam molliciez et habi
litatem ſatiſfactionis adduxerit. ⌊
nebulam ſic cinerem ſpargit⌋ dū
tenebroſus cumulus peccōꝝ: p ne
bulam ſignatus: confeſſionis gra
tia diſſipatur in humilitate penitē
tie q̄ per cinerem ſignificatur Vñ
in alio pſ̄ dī. Panem meū ſicut ci
nerem manducabā · Sequitꝰ ⌊Mit
tit criſtallum ſuaz ſicut buccellas
ante faciem frigoris⌋ Criſtallus ē
glacies lōgo tp̄e indurata · cui pec
catores obſtinati merito ↄparan
tur · q̄ algore ꝑfidie ↄſtricti p dies
ſingulos ↄgeleſcūt · Hos q3 dn̄s ve
lut buccellas et tāq̄ fruſta panis
mittit q̄n ↄuerſos facit ſua magna
lia ꝑdicare vt alios paſcant pane
verbi diuini

Hu. ⌊ante faciē frigoris⌋ eius q̄s ſuſtinebit.
et penā ꝓ infidelitate · q̄ frigus dī ·
q̄s poterit ſuſtinere. q̄ſi dicat · Ne
mo. **Jero.** Gehēna ex igne eſt
et tñ ipſa frigida ē · dn̄s nob̄ ꝑſtet
ne q̄n frigus infidelitatis ingredia
tur cor

Caſſ. Et nota q̄ dicit frigoris eiꝰ ñ q̄ a deo frida nr̄a
hoc frigus veniat: ſꝫ q̄ fieri forte p

ſmittat quale ē illud Induravit deꝰ
coꝛ pharaonis. Emittet verbum
ſuū. i. pdicationē ſuā. et liqueſaci
et ea. videlꝫ niuē nebulā et criſtal
lū. i. coꝛda **Jero** Da mihi pecca
indurata toꝛem frigiduꝫ
in pctīs moꝛtuū q̄ dn̄m nō reſpicit
ſi ad ſermonē dei ɔpūctꝰ fuerit et ce
perit agere pniām et duriſſimū coꝛ
illiꝰ emollitū fuerit. eo tpe ɔplet̄
emittet verbū ſuū et liqueſaciet ea
Seqͥt. Flabit ſpūs eiꝰ et fluēt aque
Frigus pſidie nō expellitur a coꝛ
dibus pcōꝝ niſi gratia ſpūſſancti
Hug quo expulſo fluēt aque
doctrinarū qd in Paulo
et Auguſtino ac aliis multis ɔple
tum eſt. Qui annunciat verbum
ſuū iacob. i. ppl'o ſuo criſtiano lu
ctanti ɔtra tēptationes viciorꝫ. Iu
ſticias et iudicia ſua iſrl'. i. eidē po
pulo. **Aug**ꝰ videlicꝫ quō patiūt̄
iuſti et iniuſti et oīs
ꝓ merito ſuo et qꝛ ipſi iuſti in grā
dei et nō in meritis ſuis liberantur.
Hugo. Non fecit taliť omni
nationi. i. ſic ppl'o chriſtiano. et iu
dicia ſua nō manifeſtauit eis. Pe
trus cantoꝛ. Hoc p̄mo potuerunt
dicē iudei ad quos chriſtꝰ nūciatꝰ
eſt q̄bus lex data eſt. q̄ iuſticias et
iudicia dei ɔtinebat. Sed qꝛ reſpu
erunt verbū eiꝰ: dictū eſt eis. Auſe
retur a vob̄ regnū dei et dabitur gē
ti facienti fructꝰ eiꝰ. Et ideo hoc mō
poſſunt dicere chriſtiani. Nō fecit
taliť omī na- **Jero** Nos itaqꝫ ore
tioni etc. mus dn̄m vt
nrām coꝛdis duriciaꝫ molleſcāt et
noſtra peccata purgentur: vt effi

ciantur q̄ſi nix. vt et frigus diaboli:
qdcunqꝫ ē in coꝛdibꝰ nrīs: expellat̄
Colle. Ex ſmone Fulgentij de
oībus ſanctis. Quatinꝰ
in dei dilectione feruentes tali con
uerſacione pn̄tem valeamꝰ ducē
vitam qua dei adiutoꝛio ad illam
celeſtem valeamꝰ puenire irl'm in
qua non eſt pauptatis metꝰ. non
egritudis imbecillitas. nullꝰ defe
ctus. inſidie demonuꝫ nulle. nulla
rebellio carnis ad ſpiritū. terroꝛ ge
henne peril. neqꝫ mors erit coꝛpis
ā aie: ſꝫ immoꝛtalitatis munere vi
ta iocunda. trāq̄lla ſūt oīa et q̄eta
ingis ſplendoꝛ: non ille q̄ nunc eſt
ſed tanto clarioꝛ q̄nto felicioꝛ. qꝛ ci
uitas illa vt legitur non egebit lu
mine ſolis. Sed deꝰ oīpͦs illumi
nabit eam. et lucerna eiꝰ ē agnus
dn̄s nr̄. Qui ē bened̄ in. s. s. Amen.

Pſalmus Cxlviij.

Laudate dominū
Titulus Alleluia. Qd
ē laudate deū. Augꝰ
Meditatio pn̄tis vite nr̄e in laude
dei eſſe debꝫ qꝛ exultatio ſempiťne
future vite nr̄e laus dei erit. Et ne
mo p̄t idoneꝰ fieri future vite q̄ ad
illā mō ſe nō exercuerit. Nō mali
oēs cantare pn̄t nobiſcuꝫ all'a. ſi
āt in malicia ſua perſeuerauerint:
canticuꝫ vite nr̄e future dicē potue
rūt labijs. ipſā vo vitā q̄ tūc erit in
veritate: q̄ nūc figtur: obtinere nō
pn̄t qꝛ noluerunt meditari anteq̄
veniret et tenere qd venturum erat
Nūc ḡ fratres exhoꝛtamur vos vt

laudetis deū; Cantet vox. cantet vi
ta. cantent facta. Tunc deſinis deū
laudare qñ a iuſticia ⁊ ab eo qd il
li placet declinas. Etſi ē adhuc ge
mitus: tribulatio: tēptatio: ſperet
tranſitura oīa. ⁊ illū venturū diem
quo ſine defectu laudabim⁹ Modo
enī qd dicit apl's. Qdiu ſum⁹ in
corpe: pegrinamur a dño. nōdū
ſum⁹ in patria. Contendūt adhuc
quotidie nobiſcū tēptationes. ꝯtē
dūt quotidie delectacōnes ⁊ nō ſen
timus. tam̄ moleſtiā patimur: reſi
ſtēdo delectatiōib⁹. Non ceſſat ⁊
nō moritur hoſtis ꝗ̄ in reſurrectio
ne mortuoꝝ Etſi corp⁹ nr̄m adhuc
in hac ſeculi babilonia tenet. cor
noſtꝝ ad irl'm p̄mittatur. Laudet
ḡ tota creatura dn̄m. qa hoc ibi fa
cturi ſum⁹ quod hic meditamur

Caſſ. Conſiderans itaqꝫ ꝓpħa in celeſtib⁹ ⁊ terreſtrib⁹
rebus oīa opa dn̄i ꝯtinel: p̄mo ce
leſtia hortatur ad laudes dei. d.

Laudate dn̄m de cel': laudate
eū in excelſis. Iero. ⁊ vos q̄ eſtis i celis. q̄ eſtis
in excelſis ordinib⁹ ꝯſtituti lauda
re dn̄m. Vnde adhuc ſbdif. Au
date eū oēs angeli ei⁹. Nic. qui ſunt in tri
bus gerarchi
is ⁊ nouē ordinibus. laudate eum
oēs virtutes ei⁹. Ad laudem dei in
uitatur ſpecialit' ordo virtutū qꝛ p
angelos illius ordinis ſiūt effect⁹
mirabiles: in ammirationē diuine
poteſtatis hoīes inducētes ⁊ p ꝯſe
quens ad ei⁹ laudē. Deinde hortat'
natura celeſtis corporea ad laudē
dei. Et p̄mo celū ſydereū. cū ſubdit.

Laudate eū ſol ⁊ luna: laudate
eū omnes ſtelle ⁊ lumē. Licet enī
corpa celeſtia ſint inaīata vt dicit
Damaſ. tam̄ dicunt' deū laudare in
quantū ex ſua pulcritudine ⁊ v̄tu
te ducūt hoīes in cognitionē ⁊ lau
dē ip̄ſi. Iero. Aut dicuntur lau
dare deū qꝛ a ſuo
officio ⁊ ſeruicio nō recedūt. Serui
ciū ipſoꝝ laus dei eſt. grandē; ho
norem habes aīa humana. ſol et
luna. ſtelle ꝓpter te currūt. p te ſer
uiunt. Dicat aliq̄s. Quid ē lumen
ſine ſole: ſine ſtellis: ſine luna. Di
cere poſſumus hoc eſſe qꝛ inf' diē
⁊ noctē. abſqꝫ ſole lucet. Licet mul
ti putent ip̄m ſplendorem ſolis.
Conſequent' inuitat celū empireū
ad laudē dei dicēs. Laudate eum
celi celoꝝ. Dicitur enī celū empire
um celū celoꝝ qꝛ eſt ſup alios celoſ
Qꝛ autem hic ponitur celi in plu
rali hoc eſt propter diuſas man
ſiones electorum ibi exiſtentes ſe
cundū qꝛ dicit ſaluator Iohis. xiiij
In domo p̄ris mei mãſiones multe
ſunt. Conſequenter inuitat celum
criſtallinū qd dī aqueū ꝓpter ſili
tudinē in diaphoneitate. ſicut em
pireū dī a pir qd eſt ignis ꝓpter ſi
militudinē in claritate. vnde dicit
Et aque oīes q̄ ſup celos ſunt lau
dent nom̄ dn̄i. eo mō q̄ dictum eſt

Caſſ. Nimia enī laus eſt qꝛ te
nuitas celorū firma cōſi
ſtit ⁊ aquas q̄ grauiores ſunt ſuſti
net Aque v̄o ſup celos ſūt vt arbi
tror: iſtas q̄ depluūt eſſe: nō dubi
um eſt. teſtante geneſi Cataracte
celi apte ſunt ⁊ facta eſt pluuia ſu

per terrā·xl·diebꝰ ⁊·xl·noctibūs
Sequitur ratio huius laudis que
ↄſiſtit in beneficio creationis·Vn
de di. Quia ipſe dixit ⁊ facta ſūt
ſic Joh·i·di Omnia p verbū dei fa
cta ſunt. ipſe mādauit ⁊ creata ſūt
Deus iubet·deꝰ facit·ꝙ et Sta
tuit ea. videlȝ oīa iſta celeſtia. i ſe
culū ⁊ in ſeculū ſeculi. Sed cū legit
de futuro ſeclo·Erit celū nouū ⁊ ter
ra noua Quō de iſto ſeculo di Sta
tuit ea in ſeculū· Sed oīa a deo ſta
tuta eſſe nō dubiū eſt·Nā ⁊ hō ipe
ꝙuis moriatur: diuinitati ſtatutꝰ
eſt cū reſurgit·Sic ⁊ cetera ⁊ celū ꝯ
pmanent cū innouātur·qbꝰ pce
ptū.i·ↄditionem poſuit ⁊ nō pte
ribit. Iero. Preceptuȝ ſoli poſu
it vt luceret p diem
⁊ ecce p tantos annos p̄ceptū eius
nunꝙ̄ pteriuit·Lune p̄ceptuȝ poſu
it vt p triginta dies creſcat et decre
ſcat Nunqđ curſus ſuus aliqn̄ mu
tat· Mari preceptū poſuit vt litora
ſua nō egrediatur·venit oceanus
tumens fluctibꝰ ⁊ ipſe redit ⁊ prece
ptū dei obſeruat Grandis hoīs ho
nor ⁊ grādis infelicitas·ſol tibi cur
rit·elementa tibi ſeruiunt·et tu ig
noras creatorem tuū·totus mūdꝰ
deo ſeruit ⁊ p̄ceptum eiꝰ meminit:
⁊ hō ſolus nō meminit. Ideo dici
mus in oratione dnīca·Fiat volun
tas tua ſic in celo ⁊ in t̄ra·ſicut in ce
lo angeli tibi ſeruiūt: et creatura i
terra tibi ſeruit: ita ⁊ fuiat tibi hō
O infelix humanū genꝰ·deſcendit
ad te deꝰ qm̄ tu ad celuȝ nō vis aſcē
dere·Nō tibi ſufficit ꝙ ipm̄ non ſuſ
cipis ſꝫ crucifigis: blaſphemas; fla
gellas nec inde penitentiam agis·
Aug. Quid tibi pmiſit deus o
hō mortal· qui victurꝰ es
in eternuȝ Non credis· Crede·plus
eſt qđ iaȝ fecit ꝙ̄ qđ pmiſit·Quid
fecit· mortuꝰ eſt·pro te accepit ex
te vnde moreret: opprobria: flagel
la: collaphos: ↄtumelias: ſputa in
faciem: ſpineā coronā: ſuſpenſionē
in ligno crucē: mortē accepit in rgi
one tua·Et dedit exhortationē: do
ctrinam: remiſſionem pccōꝝ·attu
lit nobis hec de illa regione bona·
⁊ i regione nrā ptulit mala·Quid
pmiſit· vt viuas cū illo Incredibi
lius eſt ꝙ mortuꝰ eſt eternꝰ: ꝙ̄ vt
in eternū viuat mortalis·Et iaȝ qđ
incredibilius eſt tenemus·Promi
ſit ergo nobis vt ibi futuri ſimus
vnde venit·dicens·Pr volo vt vbi
ego ſum ⁊ ipſi ſint mecum Tanta
preceſſit dilectio·quia vbi nos era
mus fuit nobiſcum·⁊ vbi ipſe eſt
erimus Nico. Conſequenter
cum illo hortat ad lau
dē dei natura irrational cum dicit·
Laudate dn̄m de terra. Et in hº
tangitur infimū elementū·Et de in
de elementū aque cū di. Dracones
⁊ omnes abyſſi. Dicunt hic abyſ
ſi loca pfunda oceani vbi hitant
cete grandia que dicuntur hic dra
cones·Vnde Geneſ p̄mo vbi nos
habemus·Creauit deus cete gran
dia·in hebreo habetur Creauit de
us dracones Caſſiodor.
magnos
Vel hic draco ē aīal ſquamoſū in
moduȝ ſpētis cuiꝰ magītudo corpo
rea nimis pducta ē Quid draco natu

rali feruore ſuccenſus in remediū
temperamēti ſui in aquoſis ſpelun
cis habitat: qui non humo repit:
ſed cū moueri ei placuerit volare
narratur. huic ruptus elephas ci
bus eſt. Qui draco virtute mirabili
nexibus ſuis ita ingentiū beluarū
membra cōſtringit vt ei⁹ ſpūm vi
talem velut mu **Aug⁹** Magna
ſcis eripiat. ſunt hec
animantia & maiorā nō ſūt ſup ter
ram. Vñ vos ꝯſiderantes dracones
attendite artificē draconū & creato
rem eoꝝ. Et cū miramini dracones
& dicitis. magn⁹ deus q̄ hec fecit.
dracōnes laudāt deū de vocib⁹ vrīs

Ni. Conſequent̄ tangit̄ elemē
tū ignis & aeris cū dicit̄
Ignis quātū ad ſuperi⁹ elementū
grando nix glacies ſpūs pcellaꝝ
i. venti faciētes pcellas. Iſta eniꝫ
gnantur in aere q̄ faciūt verbū ei⁹
qꝛ faciunt illō ad qd ordinātur ex
diuina in **Aug** Sed dicis. Qua
ſtitutione re aliqn̄ fulguā
pcutiunt montē & non pcutiunt la
tronē. qꝛ forte adhuc latronis cō
uerſionē querit. Et iō pcutit̄ mons
qꝛ nō timet. vt mutetur hō q̄ timet
aliqn̄. Et tu cūdas diſciplinā terrā
feris vt infās expaueſcat. Sꝫ dicis
mihi. Ecce de⁹ cedit innocentiorem
& dimittit ſceleratorem. Noli mira
ri. vnicuiqꝫ pio mors bona ē. vnde
aūt ſcis illi ſceleratori ſi ſe mutare
noluerit q̄d penarū i occulto ſerue
tur. Nonne mallent flumen incē
dij potius introire q̄b⁹ dicetur Ite
in ignē eternū. Quid enī malū eſt
mori naufragio. & bonū ē mori fe

bre. Siue inde: ſiue inde moriatur:
quere qual̄ ſit q̄ moritur. Deuora
uerūt beſtie corpa martirū & nō ti
muerūt ne perirēt corpa ipōꝝ. Vn
diqꝫ enī reducet de⁹ corpa ſanctoꝝ
ſuoꝝ cui capilli nr̄i numerati ſunt
Et q̄n voluit tres pueros ab igne li
berauit. Nunq̄d ideo machabeos in i
gne deſeruit. Abſit. illos apte libe
rauit & illos occulte coronauit. No
uit ē de⁹ quid agat. tu time & bon⁹
eſto. vndecunqꝫ voluerit vt exeas
hinc paratū te inueniat. Inquili
nus & peregrinus es. non poſſeſſor
domus. Quid dicit dominus tuus.
Quando voluero cū dixero. migra
hinc: paratus eſto: eris poſſeſſor
in celo. Quicquid ergo hic accidit
contra voluntatem noſtram noue
ritis non accidere niſi de voluntate
dei: de prouidentia ipſius: de ordie
ipſius: de nutu ipſius: de legib⁹ ipī
us. Et non intelligim⁹ quid: quare
fiat. Demus hoc prudentie ipſius
quia non ſit ſine cauſa: & non blaſ
phemabimus. Cum enim cepe rim⁹
de opib⁹ dei diſputare. quare hoc.
quare hoc illud. & non debuit ſic fa
cere. male fecit hoc. vbi ē laus dei.
perdidiſti alleluia. Omnia ſic cōſi
dera quomodo placeas deo. et lau
des artificem qui omnia nouit. Er
go quemadmodum Ignis grando
nix glacies ſpiritus tempeſtatis q̄
faciunt verbum eius. Sic omnia q̄
videntur vanis hominibus in reꝝ
natura temere fieri non faciunt ni
ſi verbum eius. quia non ſiunt ni
ſi iuſſu **Nicolaus** Conſe
eius quent̄

pſalmiſta deſcēditur ad elemētū
terre q̄ntū ad illud qꝛ ſupereminet
⁊ eleuat̄ in aere dicens Montes
⁊ omnes colles Dicuntur aūt col
les montes minores ligna fructi
fera ⁊ omnes cedri Arbores enim
adherent terre ⁊ ideo cū ipſa cōpu
tantur. vñ et tertia die ꝓducte ſūt
arbores Gen̄. i. Sequitur Beſtie ⁊
vniuerſa pecora. ſerpentes q̄ntū
ad repentia q̄ non mouētur pedibꝫ
⁊ volucres pennate Omnia iſta
inuitant ad laudem dei. ⁊ ipſū lau
dant inq̄ntum in ipſis relucet diui
na bonitas. ⁊ ſunt materia laudis
diuine intelligentibꝰ creaturis Cō
ſequēter inuitatur ad laudem dei
creatura humana cū dī. Reges
terre tanq̄ maiores ⁊ oēs popu
li regibus ſbiecti principes qui
dominantur ſb regibꝰ et oēs iudi
ces terre q̄ ſunt inſtituti a regibus
⁊ principibꝰ ad determinandum
cauſas. Iuuenes ⁊ virgines ſe
nes cū iunioribus i. omnis etas
⁊ ſexus laudent nomen dñi. qꝛ ex
altatum eſt no Caſſ. Exaltatū
men eiꝰ ſolius . eſt nomē
riꝰ ſolius i. vltra omēs creaturas
dū ſicut dicit apl's illi omne genu
flectit celeſtiū treſtriū ⁊ infernorū
Ni. Confeſſio eiꝰ ſup celū ⁊
trā i. laus ei fiat ab habi
tantibꝰ in celo ⁊ in terra. Augꝰ
Omnia illi ↄfitentur. oīm pulcritu
do quodāmō vox eoꝝ eſt. Attende
celū: pulcrū eſt. attende terrā: pul
cra eſt. Ipſe fecit. ipſe regit. ipſiꝰ
nutu gubernatur. Cū vides hec ⁊
gaudes: attolleris in artificē. ⁊ in

inuiſibilia eius p ea que facta ſunt:
intellecta ↄtueris. Confeſſio eiꝰ in
celo ⁊ in t̄ra i. cōfiteris ei de rebꝰ tre
nis ⁊ de rebꝰ celeſtibꝰ. Et qꝛ ipſe fe
cit oīa: ⁊ meliꝰ illo nō eſt aliud. q̄c
quid fecit: infra illū eſt. et quicq̄d
in his tibi placet: minus eſt q̄ ipſe
Non ḡ tibi placeat qđ fecit vt rece
das ab eo q̄ fecit Sequit̄ ⁊ exalta
uit i. exaltabit cornu i. ptātem
ppl'i ſui qꝛ hic hūiliata eſt ꝓpter
afflictōnes ⁊ dolores quos patitur
hic idem ppl's fidelis. ibi aūt exalta
bit vbi oīs gloria manifeſta pſta
tur. Primo q̄a dexterā habere me
rentur. ſcđo qꝛ cū dño iudicabunt
Tertio qꝛ in eternā pacē gaudiū
q̄ tranſibūt vt merito exaltati dicā
tur q̄ vſq ad ipſius dñi ↄtemplati
onē mirabili eius pietate peruenī
unt. Et tūc erit Hymnus oībus
ſanctis eiꝰ qꝛ ſcī laudabunt eū ꝓ
oībus bñficiis ſuis. Hymnꝰ ē ſan
ctoꝝ cantꝰ in laude dñi ↄſtitutꝰ cui
aīa corpꝰ q̄ pfecta purificatōe cō
ſentit. Adiecit filiis iſrl' vt oſtē
dat q̄bus ſāctis hymnꝰ ille pſtet
ſ. filiis iſrl' q̄ p fidē videt deum. Et
mandatorū obedientia criſto dño
appropinquare merent̄. vñ ſbdit
ppl'o appropinquāti ſibi Illi enī
longe ab illo ſūt: q̄ eiꝰ iuſſa nō faci
unt Aug. De q̄bus dñs p Eſa.
dicit Populꝰ hic la
biis me honorat. cor aūt eoꝝ longe
eſt a me. Noſtrum autē cor proxi
mum eſt deo quia credimus. quia
ſperamꝰ. qꝛ diligimus. q̄a chriſto
adiuncti ſumus. ⁊ membra ipſius
facti ſumus. Et ad nos illa vox per

tinet. Ecce ego vobiſcū ſū vſq̄ ad
cōſūmatī **Caſſ.** Contueamur
onē ſeculi pſalmū iſtū
quo decore: qua virtute ꝑfulgeat.
Referunt ... enī ſuperne voces que
adhuc nequeūt pre iſta infirmita
te corporalitatis audiri. dicunt ce
leſtes creature laudē deo. dicunt et
terrene ſubſtantie. et melodie can
tus agitur vt domina creaturarū ſu
arū conſona exultatione laudetur.
In ipſis quippe primordijs opina
bilem illam aſtronomie ſcientiā
ita diffiniendam eſſe putauerunt
Aſtronomia ē diſciplina que cur
ſus celeſtium ſiderum et figuras cō
templatur omnes. et habitudines
ſtellarū circa ſe et circa terrā indagabili
rōne percurrit. Cuius operatio
nes ſolarem vel ſolennem annum
dicunt quadrifaria temporū diuiſi
one cōplere. hinc imbres fieri. hinc
perhibent terrena pereari. hinc fri
gora venire. hinc aeris aiunt eſſe
temperiem. Et quicq̄d terris neceſ
ſarium ꝓbatur iuſſione domini ea
rū miniſterio poſſe compleri. Quā
ſciam veteres noſtri non refugien
dam eſſe dixerūt q̄ꝺdiu eſſe cogno
ſcitur diſciplina et motus aſtrorū
naturali ſolennitate perquirit. At
ubi ſe ī aſtrologie partem labilis
error infuderit et vitas mortalium
de curſu ſtellarū putauerit colligē
das tūc abominandi tūc potius ce
ci ſunt cum ſe eſtimēt preuidere q̄
creator vtiliter nobis decreuit abſ
condere. Planetas etiam cōtra po
lum dicūt currere p certiſſimos me
atus. Fabricam quoq̄ celi que ſp mo

bilitate rotabili ſe ſuſtinet: habē
quandā armonie delectationem q̄
ſuauis et iugis ē. Sed nos obſeq̄a
naturaliū rerum ad auctoris ꝯfera
mus imperiū. qui creaturas ipſa ea
dem potentia ſibi parere iubet qua
fecit ex **Jeron** Qui nos cū ſan
iſtere ctis omībus di
gnetur tradere in regnū deo patri
et conformes efficere claritati corpo
ris ſui vt iam ei non localia tranſi
torio cantu ſed perpetuo immobili
celeſtis ſtationis iugi modulacōe
canamus ipſi domino noſtro Jeſu
chriſto qui eſt bened in ſ. ſ. Amen

Pſalmus Cxlix.

Cantate domi
no
Alleluia pro titlo poni
tur **Caſſ.** Poſt omēs
creaturas quas in precedenti pſal
mo monuit laudare deū eo q̄ ab
ipſo create ſūt. Hic ſpecialiꝰ iſrael
id eſt populū chriſtianū videntē deū p
fidem inuitat ad nouū canticū. d.

Cantate dn̄o canticū nouū **Augꝰ** Quiſ
quis
terrena diligit vetus canticum can
tat. Qui vult cantare canticū nouū:
diligat eterna q̄ nunq̄ veterascent.
Hug Vos igitur fideles q̄ reno
uati eſtis p aquā regene
racōnis et induiſtis chriſtū cātate
ei cāticū nouū de miſterio vite redē
ptionis: de doctrina eiꝰ et de ꝓmiſſi
one eternitatis. **Caſſi.** Laus
eius in eccā ſanctorū id eſt in eccā mi
litante ſiue triūphāte. quā vtraq̄
ſine dubitacōne ſcōꝝ eſt. **Lite.**

Hugo In ſpē licet multa pa
tiat⁊ [iſrl̄] .i. populus
xpian⁹ videſ deū per fidem.

Aug⁹ Viſio q̄ mō eſt p fidē
ē viſio q̄ futura erit per
ſpeciē. Si credim⁹: videmus. ſi ama
mus: videm⁹. Quid videm⁹? deū.
Vbi eſt ipſe de⁹? Interroga Johēz
Deus caritaſ eſt. Bn̄dicam⁹ nomē
ei⁹ ſanctū: ⁊ gaudem⁹ in deū ſi gau
dem⁹ in caritate. Quiſquiſ h̄z carita
tez. vt q̄d illū mittim⁹ longe vt vi
deat deū ɔſciāz ſuā attēdat: ⁊ ibi vi
det deū. Si caritas non habitat ibi
de⁹ nō hītat ibi. ſi caritas ibi habi
tat: de⁹ ibi hītat. Vult illū vidē for
te i celo ſedētez: hēat caritatē ⁊ i eo
hītat ſicut i celo. Ergo ſim⁹ iſrl̄: et
letemur [in eo qui fecit euz].

Nico .i. in xpō vēturo ad iudi
ciū: q̄ potentia ſue deita
tis fecit mundū. [⁊ filie ſyon] .i. ec
cleſie [exultēt i rege ſuo]. Ex gloſa
Auguſt .i. in xpō q̄ eſt rex ⁊ ſacdoſ
Nā vt rex pugnuit p nob i cruce dy
abolū vincēs. ⁊ vt ſacerdos p nob
ſe obtulit: nihil iueniēſ in hoīe q̄d
offerret. [Laudēt nomē ei⁹ in cho
ro] .i. in ɔcordia moꝝ: vel i ſocieta
te fideliū ɔcordi caritate [i tȳpano
⁊ pſalterio pſallant ei].

Aug⁹ In tȳpano coriū extēn
dit⁊. in pſalterio corde ex
tēdunt⁊. in vtroq̄ȝ organo caro cruci
figi **Hugo** In tȳpano ḡ hoc
tur. eſt i mortificatiōe
carnis: ⁊ pſalterio .i. in ſpūali opa
tione pſal **Nic.** Ad laudē enim ec
lāt xpō. cleſia vtit⁊ nō ſo
lū ſono vocis: ſȝ etiā inſtrumēto ruȝ

ad laudandū deū: vt cāpanis ⁊ or
ganis in plurib⁹ locis. Conſeq̄nt⁊
ſubdit rōnē laudādi deū: dicens. [
Quia bn̄placitū eſt dn̄o in pplo
ſuo]. Licet em̄ oēs boni ⁊ mali ſint
ſui: gn̄aliter tn̄ iuſti dicūtur pplus
ſuus ſpecialiter q̄ ſunt a deo electi ad
regnādū cū eo in ciuitate celeſti.

Caſſ. Nā qn̄ illū fecerit pfecta
ſuauitate gaudētē ⁊ āge
lis parez.. Tūc em̄ erit ei bn̄placi
tū in pplo ſuo: qn̄ erit ſicut aplus di
cit: de⁹ oia in omīb⁹. Sequitur. [⁊ ex
altauit māſuetos in ſalutē] .i. in vi
taȝ etēr **Nico** Loq̄tur hic d̄ fu
nam. turo ad moduȝ
p̄teriti: ꝓpt̄ certitudīnē ꝓphie. Et di
cūtur hic manſueti potiſſime illi q̄
dulciter ſuſtinēt oppreſſiōes tyrā
noꝝ amore dei: q̄ in iudicio futuro
erūt exaltati. Vn̄ ſb̄dit⁊. [Exulta
bunt ſācti in gl̄a] . qꝛ poſt iudiciū
ſcī erūt glorioſi in aīa ⁊ corpe. et
ſic augmētata gl̄ia: augmentabit⁊
eoꝝ exaltatio ⁊ leticia. Et qꝛ tūc to
talit⁊ quietabit⁊ aīe appetit⁹. Ideo
ſb̄dit⁊. [letabūtur in cubilib⁹ ſuis.]
Cubile ē loc⁹ q̄etis]. Et d̄r in pl̄i cu
bilib⁹ p diuerſis gl̄ie ḡdibus ſeu
māſiōib⁹. qꝛ licet ſit eadē beatitudo
omniū obiectiue in illa etn̄a vita:
non tamen formalit⁊. quia licet om
nes ſancti videbunt deum ⁊ eo fru
antur: tamen ipſuȝ vnus videt cla
rius altero: ⁊ dulci⁹ fruit⁊ ipſo. Et
qꝛ tūc i corpib⁹ glorioſis erit laus
vocalis: ſm̄ qꝛ dicūt aliq̄ doctores
⁊ pbabiliter. Ideo ſb̄dit⁊. [Exul
tatiōes dei in gutture eorum] . quia
laus vocalis icipit a gutture et ar

tetũ **Hugo** ⌊et gladiĳ ancipi
is. tes⌋.i. ex vtraq₃
ſcidentes. viʒ ſnĩa iudiciĳ ad iudicã
dũ cum dño bonos ⁊ malos⌊i ma
nibus eoꝝ⌋.i. in ꝑtãte eis data a
xp̃o: q̃ dicit Math. xix. Sedebitis ⁊
vos iudicantes duodecim trib⁹ iſra
hel. ⌊Ad faciendã vindectã i natio
nib⁹: increpatões in ꝑplis⌋.

Nico. Per hoc intelligit̃ ↄſtã
tia ſãctoꝝ: ⁊ potẽtia eo
rum in extremo iudicio ↄtra eos q̃
iniuſte oppreſſerũt eos in hoc mun
do: ſ̃m q̃ d̃i Sap. v. Tũc ſtabunt
iuſti in magna ↄſtantia aduerſus
eos q̃ ſe anguſtiauerũt: ⁊ q̃ abſtule
rũt labores eoꝝ. Videbunt eos im
pĳ ⁊ turbabũtur timore horribili:
⁊ mirabunt̃ in ſubitatõne inſpera
te ſalutis: gemẽtes p̃ anguſtia ſpi
ritus. Dicẽt enĩ intra ſe pñiaʒ agẽ
tes. Hi ſunt quos aliqñ habuim⁹
in deriſuʒ: ⁊ in ſimilitudineʒ impro
perĳ. Nos inſẽſati vitaʒ illoꝝ eſti
mabam⁹ inſaniã: ⁊ finẽ illoꝝ ſine
honore. Ecce quõ ↄputati ſunt inter
ſãctos **Hugo** Ecce q̃ta gl'ia
dei. ſanctorũ erit:
qñ qui erãt paupes hic ⁊ deriſi ab
impĳs poterũt vindicare i ſupbos
Petrus cantor. Vñ dicit Jero
nim⁹. Tũc plato cuʒ diſcipul' ſuis
palpitabit. Ariſtoteles cũ ſuis ar
gumentis peribit. Jupiter cuʒ ſuis
cõcubinis ardebit. Ʒ nos videbim⁹
regẽ in throno ſuo coronatũ: queʒ
hic ipſi deſpectui habuerũt. ꝓpter
q̃d detrudentur in infernuʒ. Vnde
ſubdi **Hugo** habebũt ſupple
tur. gladios ⁊ ſentẽ
tiam iudiciĳ extremi. ⌊Ad alligã
dos reges eoꝝ in cõpedib⁹ ⁊ nobi
les eoꝝ in manicis ferreis⌋. q̃ tũc
tyrãni ligabũtur ↄpedib⁹ infernĩ:
de quib⁹ nõ erit liberũ exire: iuxta il
lud Math. xxv. Ligatis manib⁹ ⁊
pedib⁹: ꝓĳcite eũ i tenebras exteri
ores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiũ.
Sequit̃. ⌊Vt faciãt in eis iudiciũ
ↄſcrip **Jero** hoc eſt vt ſic eos iu
tum. dicẽt quõ in ſcp̃tu
ris ſanctis digeſtum eſt.

Caſſi. Quis poſſit eſtimare ta
le miraculuʒ. Quis tan
tam gloriã mẽte poſſit cõplecti: vt
ſupbi et iniq̃ potẽtes hui⁹ ſeculi il
los iudices habebũt: quos tanq̃
vilia pecora cruciandos eſſe puta
uerũt. Et ne forſitan ſolos apoſto
los iudicaturos putares: quibus
hoc dñs i euãgelio ꝓmiſit: adiecit
⌊gloria hec eſt oib⁹ ſanctis eius⌋
Omnes enĩʒ cũ chriſto iudicant q̃
eius regul' non repugnant. quoni
am quicq̃d illi placituʒ fuerit: hoc
ipſi pia volũtate conſentiũt. Sicq₃
cõmemorat̃ ꝑtãs que ſãctis eſt in
illa iudicatõe tribuenda: vt virt⁹
dñi in eoꝝ gloria poſſit agnoſci.

Collect. Qui nobis preſtare
dignet̃ vt in hoc ſecu
lo factores legis effecti: in tribula
tionib⁹ vite pñtis ꝓbati: ⁊ fideles
inuẽti: ſpũalibuſq₃ bonis ditati: me
reamur glorie ſcõꝝ adiungi. p xp̃m
dñm noſtrũ: cui eſt honor ⁊ gloria
in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Pſalm⁹. Cl.

LAudate do.
Titulus. Alleluia.

Caſſio. Intētio pſ̄. eſt vt dn̄s de ꝯgregatōe ſāctoꝝ laude tur: q̄ eos imagini ſue reſtituēs fra gilitatē fecit deponere carnis: ꝛ iaꝫ ꝯformes glorie ſue in illa btītudie collocauit: vt bonoꝝ omniū habū dantia cōpleātur. Sicut enim iſte ignis mortalis ad ſupiora feſtinās comas rutilas erigit in cacumē: ita pſal. iſte paulatim creſcēs ad cele ſtia faſtigia virtutuꝫ gradib⁹ euo lauit. Breuis eſt ꝛ muſicis orgāis plenus: vt ſpiritalibus thalamis redderet̄ aptiſſim⁹. ꝛ in cetu ſupne hierl'm nuptiali dulcedine cātare tur. Ammonet̄ autē in eo ciuitas dei .i. eccleſia a mūdi ambitu cōgre gata vt ore ꝛ aīo cantet deo: dicēs.

LAudate dn̄m in ſāctis ei⁹. **Jero⁹.** Pro eo ꝙ eos poſt celebratū iudi ciuꝫ extremū in eternitatis gloria collocauit. Laudate eū i firmamē to virtutis ei⁹. ꝙ ſanctos virtute ſua ita firmauit vt ampli⁹ nō mo rianē. **L**Audate eū in virtutib⁹ eius. p eo ꝙ mortem imortalitate potētialiter cōſumens incōmutabi lis vite hīs tribuerit gloriā: quāꝫ nec ocul⁹ vidit: nec auris audiuit: nec in cor hoīs aſcēdit. Laudate eū ſm multitudinem magnitudinis eius. ꝙ magnos eos fecit ꝛ multos ꝛ multifario honore diſtinctas: ce leſtiū corpoꝝ deputat eis manſiōes: ſicut dn̄s ait. Apud prēꝫ meū mā ſiōes multe ſūt. **Aug.** **L**Audate eū in ſono tube. ꝓpt̄ excellētiā laudis claritatem. Laudate eū i pſalterio ꝛ cythara. **Jero.** eo ꝙ ſāctis decalogum le gis implere pſtiterit: vel poſt mortificatā carneꝫ q̄ cythara accipit̄ i ſe viuificauerint. Lauda te eū in tympano. eo ꝙ mortifica tum corpus ſignatū p coriū exten tuꝫ ſup lignū ſit imortalitate dona tum. Lauda eū in choro. p eo ꝙ choris āge licis ſit ſociatū. Laudate eū in cor dis ꝛ organo. p eo ꝙ ciboꝝ abſti nentiā retortis viſceribus ex q̄bus ſiunt corde inſtrumentoꝝ: vitiiſqꝫ carnalibus cōcupiſcētijs digni iuē ti ſunt regno dei ad ꝯcinēdas lau des diuinas p organū ſigtas. **A**u date eū in cymbalis bn̄ ſonātib⁹.

Caſſ. Cymbala eni labia nrā ſunt. q̄ tūc ſalatariter ſo nāt: qn̄ in laudes dn̄i deuotiſſime cōmouē tur. **Aug⁹** Et ne q̄s cymba la intelligeret q̄ ſine aīa ſonāt. Ideo puto additū. In cymbalis iubilationis. Jubila tio nāqꝫ .i. ineffabilis laus non niſi ab anima proficiſcatur.

Nic. Scdm eni ꝙ dic btūs Gre go. balbuciēda pro vt poſ ſum⁹ excelſa dei reſonam⁹ .ſ. p ſēſi bilia nobis nō. Ideo exprimūtur hic multa inſtrumēta muſica. nō ꝙ ha beāt locū i celeſti pria: ſꝫ ponūt̄ ad deſignādū multitudinē iocūditatis cele ſtis **Cal.** Et ꝙ ſciſſimus ꝓpheta vniuſa q̄ dicta ſūt ſpū aliter volebat intelligi aptiſſimo fine librum concluſit dicēs. Omnis

ſpiritus tã angelicis q̃ȝ human⁹ laudet. **Jero.** In hoc ergo regno dñm. non caro: non ſanguis: non corruptio: ſȝ homo iã ſpiritualis totus effect⁹: deũ in ſpũ q̃ ſpũs eſt laudare non deſinit: ſic̄ in alio pſ̄. dictũ eſt. Beati q̃ habitãt in domo tua domine: in ſecula ſeculorum laudabunt te.

Caſſiodo.

Explicitus

eſt decorus et mirabil̄ ordo pſalmorũ. Numero q̃de miſtico t̄minat⁹: ſȝ ſacris virtutib⁹ infinitus. qui q̃nis a nobis ex toto cõp̄hendi non põt: tñ vtiliter querit̄ q̄ pſcrutat⁹ ſemp copioſior iuenit̄ Q̃nta eniȝ adhuc hic noua dicẽda ſunt q̃ȝ toꝝ fideliũ ingenia vſq̧ ad fineȝ ſeculi curioſa ſedulitate laborabũt. Sed tñ iſta veritas tũc pleniſſime dinoſcẽda eſt: q̃n ipſe dñs cõtemplatõem ſuã p̄ſtare dignabitur. pſpexim⁹ dño largiente q̄ centuȝ q̃nq̃ginta dieb⁹ ſupducto diluuio criminib⁹ ſuis t̄ra diluta eſt. Sic ⁊ pſalmoruȝ centũ quinquaginta abyſſus corda mortaliuȝ peccatis inquinata vſq̧ ad iudicij tempus perpetua emendatõe purificat. et ſic nobis ex ipſo ſalutare diluuiuȝ q̄d noſtꝝ ſenſum delictis ſordiduȝ reddit ablutũ. Quid eniȝ in iſto celeſti armario ſcripturaꝝ diuinaꝝ inuenire nõ poſſis. Geneſim q̄ras hic queadmodũ fuit mundus fabricatus. exponit̄ propheta: dicas Quid de incarnatõe dñi tanta locutus eſt. Euangeliuȝ cupias paſſionem ⁊ reſurrectõeȝ chriſti domini

innuſſicetis locis euidẽter oſtendit Et ne longius differam quicq̃d i celo ⁊ in terra ⁊ in mari vel apud inferos agit̄: ſi cautiſſime legas omnia ſuis locis cõpetenter agnoſcis. Teſtis eſt Anathaſij epi ſmo magnificus: qui virtutes pſalmoruȝ indagabili veritate diſcutiẽs: oĩa illic eſſe pbat q̃cũq̧ ſacre ſcripture ãbitu otinent̄. Nonuȝ ⁊ vet⁹ teſtamentũ tanta ꝓprietate cõplectit̄ vt reuera ſpiritaleȝ bibliothecã i hoc libro intelligas eſſe oſtructã. Nã ſi paradiſus deſiderabilis habet̄ q̄ cũ q̃tuor flumina irrigare noſcuntur: q̃nto beatior eſt aĩa q̃ centũq̃nquaginta pſalmoꝝ fõtib⁹ irrigat̄.

Oratio.

Tu dñe verus doctor et aduocatus: iudex ⁊ largitor: terribil̄ ⁊ demẽs: corripiens ⁊ oſolator. q̃ cecis mentib⁹ donas aſpectũ. q̃ facis ĩfirmis poſſibile q̄d p̄cipis. q̃ ſic pi⁹ es vt aſſidue rogari velis. ſic munific⁹ vt neminẽ deſpare patiaris. dona q̄d te p̄ſtante boni q̃rimus. ⁊ illa maxime q̃ ex nr̃a infirmitate neſcim⁹. q̄d ex tuo dixim⁹ ſuſcipe. q̄d ex nob̄ igñranter ꝑtulim⁹: parce. ⁊ pduc nos ad illã cõtẽplatõeȝ vbi iam nõ poſſum⁹ errare. dona facẽ que te inſpirante locuti preſũpſi. dona cõpleri q̃ alios obſeruare cõmonui: vt qui preſtitiſti piũ ſmonẽ: pbabilem q̧ cõferas tuis famul̄ actioneȝ. libera nos a malo: homĩ ab illo piculo vt ſic dicit Apo⁹. dũ alijs p̄dico ipſe reprobus efficiar. Q̃ȝ infirmi ſumus: tu veraciter noſti. quali hoſte fatiga

mur agnoſcis: fac nos illū vincere
quatinus eterne iocunditatis pre
mia valeamꝰ ꝓmereri. ¶ Collect.

Recommēdatio pſalmoꝝ

Amēſa diuine largitatis bonitas:
cuiꝰ ꝓuidētia ſcām ⁊ imaculatā plu
rimaꝝ dote gratiarū ſuā ditauit ec
cleſiā: inter quas illa celeſtis reful
get apotheca diuerſoꝝ medicami
nibus morborū referta liber videlꝫ
pſalmorū. q̄ noui ac veteris teſta
menti ſacramenta pandens a bti
tudine incohatꝰ laudibus ſanctis
⁊ ſacra iubilatōe ꝯcludit: vt meri
to ſe tali munere ꝯſoletur. pfecta
mater eccleſia: q̄ hic multarū cala
mitatū cognoſcitur afflictōibꝰ ſau
ciari hic liber plane q̄tidiano ob
ſui excellentiam ⁊ vtilitatē. dei fre
quentatur officio.

Caſſi. Vtriuſqꝫ dn̄i aduētus
reuelans miſteria ſta
tui ꝯſulens vniuerſoꝝ vtile ſuffra
giū periclitantiū: ꝯſolatio grādis
lugentiū: ſpes beata iuſtorū: fons
indeficiens. vn̄ ſp q̄d expedit tolli
tur. cūctis miſterioꝝ ipſiꝰ clauſtra
pie pulſātibus: remediū de ſuis in
cunctanter languoribus ſpūaliter
refundēs. Quid enī in hoc libro nō
inuenies vn̄ ſe hūanū genꝰ debeat
ſuauiter ꝯſolari. Vere choruſcās
liber. ſermo lampabil': cura ſauti
ati cordis: fauus interioris hoīs
pinna ſpiritualium pſonaꝝ. ocul
taꝝ lingua virtutū: q̄ inclinat ſup
bos hūiliatis: reges paupibꝰ ſub
dit: affabilitate paruulos nutrit.
Quāta enī illic eſt pulchritudo ſē. u

um ⁊ ſtillantiū; medicina verboꝝ
vt merito hic illud Salomonis ap
tetur q̄d dixit in Cant. canticoꝝ.
O: tus ꝯcluſus: fōs ſigtus: paradi
ſus plenus omniū pomoꝝ. Modo
enī quidā pſalmoꝝ ſalutari inſti
tutione formati: turbidos ⁊ tempe
ſtuoſos animos declināt in limpi
dam ⁊ trāquilliſſimā vitā. modo
ꝓmittētes deū ꝓpter ſalutē credenti
ū vſualiter hūanandū ⁊ ad iudi
candum orbē eſſe ventuꝝ. mō ꝯmo
uent lacrimis pctā delere: elemoſi
nis delicta curare. mō ſacris oratio
nibus reuerenter attoniti. modo d
paſſiōe ⁊ reſurrectione dn̄i ſaluta
ria predicantes. modo lamentan
tium deploratione piiſſimi. modo
verſuū repetitione quedā nobis
ſacramenta pandentes. modo can
ticorum graduū aſcenſione mira
biles. poſtremo ſupernis laudibꝰ
feliciter inherētes. Beata copia in
explicabile deſideriū ſtupenda ꝓ
funditas non poteſt animus fidel'
expleri q̄ ceperit inde ſatiari. Pſal
mi ſunt deniqꝫ qui nobis gratas fa
ciunt eſſe vigilias: quādo ſilenti no
cte pſallentibus choris humana
vox erumpit in muſicam: verbiſqꝫ
arte modulatis ad illum redire fa
cit a quo pro ſalute humani gene
ris diuinum venit eloquium. Can
tus qui aures oblectat ⁊ animas
inſtruit fit vna vox pſallentium et
cū angelis dei: quos audire nō poſ
ſumꝰ: laudū verba miſcemꝰ p illū
.ſ. q̄ venit ex ſeīe dauid dn̄m xp̄m:
ſic ipſe i Apoc. dic. Ego ſū radix da
uid ⁊ origo quoq; religionē ſaluta

tatem ſuſcepimus: ⁊ ſancte trinita
tis miſteria reuelata cognoſcimꝰ.
Quiſquis huiꝰ mūeris iocūditate
non fruit̄: quoꝝ virtutes vt breui
ter diuinꝰ ſmo ↄduceret in ſeptua
geſimo pſal. dixit. Ego autē cōfite
bor tibi in vaſis pſalmi virtutē tu
am. Reuera vaſa veritatiſ q̄ tot vir
tutes capiūt: tot diuinis odoribus
farciūtur: tot theſauris celeſtibus
cumulant̄. Hodie que vnū celeſte
recipientes puritatē eius ſemp in
nouitate cuſtodiūt. Dulcedo mira
bilis q̄ ſeculi corruptionibꝰ nō cre
ſcit: ſꝫ in ſua pmanēs dignitate gra
tia ſp puriſſime ſuauitatis auget̄.
Apotheca valde copioſa: de q̄ cum
bibant tam magni terraꝝ populi
vbertas eiꝰ neſcit expendi. Q̄ mi
rabilis aūt ex ipſis profluit ſuaui
tas ad canendū: dulciſonū organū
hūanis vocibus emulant̄. Tuba
rum ſonitus grādiloquis clamori
bus reddunt: vocalē cytharā vi
uentiū cordaꝝ pmixtione ↄponūt
Et quicq̄d ante inſtrumentiſ muſi
cis videbatur agi nūc ꝓbat̄ p ra
tionales ſubſtātias explicari.

Col. Fac nos eterne ſalutis a
mator p tuā grām modu
lationem pſalmoꝝ ſpūalem intel
ligere: et intellectis hūiliter obedi
re ad laudem ⁊ gloriā tuam: qui es
bñdictꝰ in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Explicit collecta

rius ſuper libꝝ pſalmoꝝ collectus
⁊ finitꝰ per fratrem Petrum de Ha
rentals Canonicū priorē floreffiē
ſem premonſtratenſis ordinis ad
opus reuerendi patris Johannis
de Arkel: q̄ndā Traiecten̄. poſtea
Leodien̄. epiſcopi. Approbatus et
admiſſus ab alma vniūſitate Co
lonienſi. Impreſſus autē ⁊ ↄſūma
tus p me Conradū de Homborch.
Anno dominice incarnationiſ. M°.
cccclxxx°. Ipſo die ſancti Laurentij
martiris: ad laudem ⁊ gloriā omn
ipotētis dei: ⁊ ad vtilitatē eccleſie
ſue ſancte: qui eſt benedictus in ſe
cula ſeculorū. Amen.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF
III A. 35

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R G B W G K C Y M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Centimetres
Inches